

IR SAULLĒKTS

Nolieksim mūsu galvas. Kungs, kad mēs sanākam kopā šeit šajā skaistajā Lieldienu rītā, mēs redzam, kā izlaužas tie mazie pumpuriņi, kā tur ielido bites un paņem savu daļu, kā putni dzied, it kā viņu sirdis plīstu no prieka, jo ir Lieldienas. Mēs ticam, ka pirms daudziem gadiem šajā dienā Tu uzmodināji Jēzu no mirušajiem, un mēs svinam šo piemiņas dienu.

2 Un lai šodien tās ir Lieldienas mums visiem. Lai mēs kā Viņa kalpi saprotam Viņa Vārdu, ka mēs bijām Viņa sadraudzībā toreiz un ka tagad esam augšāmcēlušies līdz ar Viņu, un kopā esam debesīs.

3 Svētī šo kalpošanu šeit dievnamā un pa visu valsti, kur tas dodas caur šo telefonu.

4 Dziedini visus slimos un nomocītos. Lai arī viņiem tās ir Lieldienas un iziešana no slimības uz spēku. Un tie, kas ir miruši grēkā un pārkāpumos, lai šodien viņi kļūst dzīvi caur Kristu. Un mēs slavēsim Tevi, jo mēs lūdzam to Viņa Vārdā. Āmen.

5 Es, protams, uzskatu to par brīnišķīgu privilēģiju šajā rītā atkal atrasties šeit Džefersonvilā, Indiānā, kopā ar šo lielisko sanāksmi; draudze ir piepildīta un cilvēki stāv it visur un ārpusē, un autostāvietās, un visur. Es saku tiem cilvēkiem, kuri klausās pa telefonu visā valstī – šeit ir brīnišķīgs rīts.

6 Pulksten piecos no rīta mans mazais draudziņš ar sarkanu krūtiņu pielidoja pie loga un pamodināja mani. Šķita, ka viņa sirds pārplīsīs, sakot: “Viņš ir augšāmcēlies.” Es vienmēr esmu uzskatījis šo putniņu par savu draugu, jo man viņš patīk.

7 Kā par viņu stāsta tā leģenda: “Mazs brūns putniņš redzēja, kā Viņš cieta pie krusta, kur Viņu bija noliecis grēks.” Protams, tam mazajam putniņam nebija nekāda grēka. Viņam nebija jāmirst par to mazo putniņu. “Bet tas pielidoja pie krusta un mēģināja ar savu mazo knābīti izvilkt tās naglas, un viņa krūtis kļuva pilnīgi sarkanas.” Un tieši tādas es vēlos arī savējās, kā vairogu, cenšoties aizstāvēt šo godpilno Lietu, kuras dēļ Viņš nomira.

8 Apzinoties, ka mūsu laiks šeit ir ierobežots, jo īpaši tiem draugiem, kuri šobrīd klausās pa telefonu, es šajā rītā gribētu pievērst jūsu uzmanību fotogrāfijai, kas pirms kāda laika tika uzņemta ar fotoaparātu, par kādu vīziju, kas man bija šeit dievnamā par došanos no Indiānas uz Arizonu, kur man bija jāsatiek septiņi eņģeļi piramīdas formā. Nezinot, kas notiks vēlāk, kad es tur nokļuvu, domādams, ka ir pienācis manas dzīves gals, ka neviens nespēs izturēt to sprādzienu; un es esmu pārliecināts, ka jūs visi zināt šo stāstu. Un tad Sabino kanjonā tādā rītā kā šis, kad es biju lūgšanā, manā rokā tika ielikts zobens, un tika pateikts: “Šis ir Vārds un...Vārda zobens.”

9 Vēlāk parādījās eņģeļi, kā tas bija pravietots. Un tajā pašā laikā liels gaismas kūlis atstāja no vietas, kur es stāvēju, un pacēlās trīsdesmit jūdzes augstu gaisā, izveidoja apli kā eņģeļu spārni un uzzīmēja debesīs piramīdas formu tajā pašā eņģeļu plejādē, kas parādījās.

10 Zinātnieki to nofotografēja no pašas Meksikas, kad tas virzījās no Arizonas ziemeļu daļas, kur Svētais Gars pateica, ka es stāvēšu “četrdesmit jūdzes uz ziemeļaustrumiem no Tūsonas”. Un tas pacēlās gaisā, un žurnāls “*Life*” publicēja tās fotogrāfijas: “Kaut kas noslēpumains augstu tajās sfērās, kur nevar būt nekāda mitruma, kur nevar būt nekādas iztvaikošanas; trīsdesmit jūdzes augsts un divdesmit septiņas jūdzes plats,” un pacēlās tieši no turienes, kur atradās tie eņģeļi.

11 Lūk, viņi jautāja, lai to uzzinātu. Zinātnieki, viens no viņiem Tūsonā, gribēja uzzināt kaut kādu nozīmi, bet es viņiem nepateicu. Jūs visi par to zinājāt, tas bija pateikts jau iepriekš. Bet tas nebija domāts viņiem, tas bija domāts jums.

12 Un tur nu Viņš runāja uz mani un sacīja: “Tiks atvērti septiņi zīmogi. Tie septiņi noslēpumi, Bībeles septiņkārtīgais noslēpums, kas ir bijis aizvērts no pasaules radīšanas, tiks atvērts.” Un mēs, kaut arī esam necila, maza grupiņa, salīdzinot ar visu pasauli, mēs esam baudījuši šīs svētības, šo noslēpumu uzzināšanu. Laulība, šķiršanās, čūskas dzimums, visi šie dažādie jautājumi mums tika pilnībā atklāti; to neizdarīja cilvēks, bet pats Dievs, kurš ir atvēris šos septiņus noslēpumus par to,

kas bija draudze, kāda tā bija Kristū sākumā un kā tā tiks atklāta pēdējā dienā.

13 Un tagad, kad tas pacēlās gaisā, mums ir šī fotogrāfija tur ārpusē uz plāksnes. Un turklāt, ja pamanīsiet, man šeit šobrīd stāv tā fotogrāfija, kas bija žurnālā “*Life*”. Un, interesanti, vai kāds no maniem klausītājiem, kas atrodas šeit, ir patiešām paskatījies uz šo fotogrāfiju, saprotiet, tādā veidā, kā tas būtu jādara?

14 Jūs atceraties, kad atnāca šī vīzija, es sludināju par tēmu no Atklāsmes grāmatas, kur tie vecie tiesneši...kur mēs redzējām Jēzu Atklāsmes 1. nodaļā. Kad mēs sākām atvērt septiņus zīmogus...tas ir, draudzes periodus tieši pirms septiņu zīmogu atvēršanas. Kristus stāvēja ar “baltiem kā vilna matiem”. Un es aprakstīju to jums, ka senie angļu tiesneši un seno laiku tiesneši, kad viņi nāca stāties amatā, lai nodotu zvērestu, viņiem tika dota augstākā vara. Viņi uz savām galvām valkāja tādu kā baltu parūku, lai parādītu savu augstāko varu.

15 Nu, ja jūs pagriezīsiet šo fotogrāfiju *šādi* un paskatīsieties, jūs droši vien no auditorijas redzat, ka tas ir Kristus. Redziet, Viņa acis skatās *šeit*, vienkārši pilnīgi nevainojami; uzvilcis augstākā dievišķuma un visu debesu un zemes Tiesneša balto parūku. Vai redzat Viņa acis, degunu, Viņa muti? [Sanāksme saka: “Āmen.” – Tulk.] Vienkārši pagrieziet fotogrāfiju no *šīs* pozīcijas, kā tas bija tur, uz *šo* pusi, kā tai būtu jābūt. Un jūs... Vai jūs to redzat? [“Āmen.”] Viņš ir augstākais Tiesnesis. Nav neviena cita kā vien Viņš. Un tā atkal ir perfekta identifikācija, apstiprinājums, ka šis vēstījums ir patiesība. Tā ir patiesība. Tā ir taisnība. Un tas padara Viņu nevis par trešo Personu, bet gan par vienīgo Personu!

16 Ar to balto, saprotiet, jūs redzat tumšās vietas, Viņa seju, Viņa bārdi un Viņa acis. Un pamaniet, Viņš skatās... No Viņa nāk šī gaisma, kas spīd labajā pusē, uz kuru Viņš skatās. Un tieši tur Viņš skatījās uz krusta, pa labi, kur Viņš piedeva tam grēciniekam. Viņa augšāmcelšanās gaismā mēs turpinām virzīties uz priekšu Viņa Vārdā.

17 Kaut šajā rītā man būtu vairāk laika, ko veltīt šiem fenomeniem, kas bez jebkādas šaubu ēnas ir tikuši pierādīti pēdējos trīsdesmit gados jeb trīsdesmit piecos gados tieši šeit, šajā draudzē; kopš tā laika uz upes, kad tā pati gaisma nonāca šeit Džefersonvilā 1933. gadā un pateica tos vārdus: “Kā Jānis Kristītājs tika sūtīts, lai paziņotu par Kristus pirmo atnākšanu, tavš vēstījums paziņos par otro.” Mēs esam beigu laikā, un mēs redzam to. Reizēm mēs brīnāmies, kāpēc tas nav izplatījies pa visu zemi; varbūt kādreiz mums būs iespēja to izskaidrot, ja tāda būs Dieva griba.

18 Tagad es vēlos, lai jūs pievērstos savām Bībelēm, jo mēs vienmēr ticam, ka vispirms ir jābūt Vārdam, Vārda lasījumam. Es vienmēr izlasu to, jo tas... Mani vārdi ir cilvēka vārdi, tie zudīs, bet Dieva Vārds nekad nezudīs.

19 Tagad mēs izlasīsim kādu fragmentu no svētajiem Rakstiem. Un es vēlos, lai jūs vispirms pievērstos trīs vietām Bībelē, no kurām es esmu izvēlējis lasīt. Viena no tām ir Atklāsmes grāmatas 1. nodaļā, 17. un 18. pantā; tieši tur Viņš parādījās ar “baltiem kā vilna matiem, un Viņa kājas bija kā varš”. Un vēl es vēlos, lai jūs savās Bībelēs atrodat Romiešiem 8:11. Šorīt es esmu izvēlējis lasījumam trīs vietas no svētajiem Rakstiem savam šodienas vēstījumam, kuras Tas Kungs ir licis man uz sirds par augšāmcelšanos. Un vēl es gribu, lai jūs izlasītu arī Marka 16:1 un 2. No turienes es paņēmu savu saturu.

20 Un tā, Atklāsmes grāmatā 1:18 mēs lasām šādus vārdus, 17 un 18.

Un, kad es redzēju Viņu, es nokritu pie Viņa kājām kā miris. Bet Viņš man uzlika Savu labo roku, sacīdams: nebīsties! Jo es esmu Pirmais un Pēdējais,

Es esmu tas, kas ir dzīvs. Es biju miris un, redzi, Es esmu dzīvs mūžu mūžam, un Man ir nāves un elles atslēgas.

21 Un vēstulē Romiešiem 8. nodaļas 11. pantā mēs lasām sekojošo.

Bet, ja jūsos mājā tā Gars, kas Jēzu uzmodinājis no miroņiem, tad viņš, kas Kristu Jēzu uzmodinājis no miroņiem, arī jūsu mirstīgās miesas darīs dzīvas ar savu Garu, kas mājā jūsos.

22 Un tagad Marka 16. nodaļa, augšāmcēlšanās nodaļa, 16. nodaļa, 1. un 2. pants.

Un kad sabata diena bija pagājusi, tad Marija Magdalēna, māte... un Marija, Jēkaba māte, un Zalome bija nopirkušas dārgas svaidāmas zāles, lai ietu un viņu svaidītu.

Un pirmajā nedēļas dienā ļoti agri no rīta, saulei lecot, tās atnāca pie kapa.

23 Un tā, mans temats šajā rītā...kā tematu es gribu paņemt: *Ir saullēkts*. Un kā tēmu es vēlos izmantot “atdzīvinošo spēku”.

24 Un tā, jūs zināt, jūs droši vien esat klausījušies radio, un kā runā dažādi kalpotāji. Un mūsu dārgais brālis Nevils šorīt runāja savu Lieldienu tēmu par augšāmcēlšanos. Un es nodomāju, ka varbūt es iešu pa nedaudz citu ceļu, nevis lai atšķirtos, bet vienkārši, lai pieliktu nedaudz vairāk, varbūt no cita skatupunkta priekš jums. Raksti, neatkarīgi, no kāda leņķa jūs raugāties uz Rakstiem, tie vienmēr uzrāda Jēzu Kristu. No tā it nekādi nevar izvairīties. Tie vienmēr uzrāda Viņu.

25 Un tā, kad pasaulē šodien ir atceres dievkalpojums, tas ir, vismaz Savienotajās Valstīs un šajā zemes pusē, šorīt draudzēs un visur citur tiek svinēta piemiņa par vislielāko uzvara, kāda jebkad ir bijusi cilvēkam.

26 Es domāju, ka Glābējs, kad Viņš nomira, jeb kā bērns, kad Viņš piedzima... Viņš nebūtu varējis būt šeit, neatnākdams uz zemi. Un, kad Viņš nomira, Viņš, protams, izpirka mūsu grēku. Un tomēr ir dzimuši daudzi jauki bērniņi un ir bijuši daudzi cilvēki, kas ir cietuši un miruši par kaut ko īstu, tomēr līdz pat šai dienai nav bijis neviena, kas būtu varējis augšāmcēlties.

27 Un tā, šī ir visīpašākā nedēļa vēsturē, visu laiku visīpašākās svinības, tieši Lieldienās Viņš pierādīja to, ko Viņš bija teicis. Cilvēks var kaut ko pateikt, un tomēr uz to nevar tik precīzi un pilnībā paļauties, kamēr nav pierādīts, ka tā ir patiesība. Un tāpat kā Dievs, kurš teica: “Visu pārbaudiet; turieties pie tā, kas ir labs,” Viņš neteiks jums darīt neko tādu, ko Viņš pats nedarītu. Tāpēc Viņš pierādīja, kas bija Tas, kurš nomira par mūsu grēku.

28 Un, lūk, tā nav tikai piemiņas diena ar visām tām lieliskajām Lieldienu puķēm un Lieldienu cepurītēm, un rozā zaķiem, un pārējām lietām, ko mēs esam uzsākuši darīt; un svēto svinēšanu, ar ko viss ir kārtībā, taču tā nav tā īstā lieta, tādā nozīmē.

29 Kā šodien cilvēki cenšas sacīt: “Mums vajadzētu mazgāt kājas reizi gadā, ceturtdienā, un piektdien mums vajadzētu ēst vakarēdienu,” un visdažādākās mācības par... Viņi strīdas, vai tai vajadzētu būt *tai* dienai vai *šitai* dienai, vai arī tai vajadzētu būt sabata dienai vai pirmajai nedēļas dienai, vai... Visas šīs lietas ir tikai tradīcija. Kāds labums jums būs no tā visa, vai jums bija lielais gavēnis, vai nebija nekāda gavēņa, ja jūsos nav dzīvības? Tā ir tikai piemiņa. Nu, nekas pret to, viņi, protams, ir izpildījuši savas tradīcijas, bet galveno viņi ir atstājuši.

30 Sātanam ir vienalga, cik reliģiozs tu esi vai cik pareizs tu esi savā mācībā. Ja tev nav tās dzīvības, tu tik un tā neuzcelsies. Nav nozīmes, cik reliģiozs tu esi, cik labs, cik daudzām draudzēm tu esi piederējis vai vēl piederēsi, tam nav nekādas nozīmes, ja tu neesi piedzimis no jauna.

31 Tādējādi, ja Dievs uzmodināja Jēzu no mirušajiem, vai Viņš augšāmcēla Viņu piemiņai? Un vai šis augšāmcēlšanās rīts ir tikai viena diena gadā vai arī kāda konkrēta diena, kurā mēs to svinam? Vai arī mēs esam Viņa augšāmcēlšanās labdari? Ko tas nozīmē man? Ko tas nozīmē jums? Lūk, mēs ticam caur ticību, ka Viņš augšāmcēlās no mirušajiem, bet kāds tam ir sakars ar mani? Tas bija pirms diviem tūkstošiem gadu.

Lūk, lai uzzinātu šo tematu...

32 Tā kā es biju noguris, man sāpēja roka no injekcijām, ko man ievadīja medmāsa. Jo, kā jūs zināt, pēc dažām dienām es dodos uz ārzemēm, un man ir jāveic šīs injekcijas, dēlam un man. Un pret holēru, dzelteno drudzi un visu pārējo; es biju diezgan noguris, tas izraisa man sliktu dūšu. Nu, ķeizars pieprasa veikt šīs injekcijas, pirms jūs dodaties uz citām valstīm. Un Viņš teica: “Atdodiet ķeizaram, kas ķeizaram pieder, bet tad atdodiet Dievam, kas Dievam pieder.”

33 Un, kad es tur sēdēju, pārdomādams, ko es šorīt runāšu šai gaidošajai auditorijai, par kuriem esmu ļoti pateicīgs, gan par vīriešiem, gan sievietēm, kas virzīs savas dzīves saskaņā ar to, ko tu sacīsi. “Kā man būtu jādara? Kāds temats man būtu jāizvēlas?”

34 Un tad, kamēr es tur sēdēju, gandrīz aizmidzis, nograbēja manas durvis tur mājas priekšpusē. Cik es zināju, tur nebija neviena cita, izņemot mani. Es ieklausījos. Uzreiz es to nesapratu. Pēc kāda brītiņa tās istabas durvis, kur es studēju, tās nograbēja, un kāds turpināja kratīt durvis. Un es...es piegāju pie tām durvīm un atvēru tās, un, man par pārsteigumu, tur stāvēja skaista, zilacaina meitenīte ar zeltainiem matiem, kas izskatījās kā Lieldienu puķīte; viņa šobrīd sēž šeit un skatās uz mani.

35 Viņa pasniedza man atklātņi. Un tā bija... Protams, es domāju, ka tad, kad es atgriezīšos mājās, tur būs Lieldienu atklātņi un tā tālāk, bet šī ir vienīgā, ko es biju saņēmis, aizbraucot no mājām. Un viņa teica: “Brāli Branham, tas ir no tēta un manis.” Viņa gribēja būt droša, lai tur būtu “no manis”. Un viņas tēvs ar artrītu, sēžot ratiņkrēslā, bija atsūtījis šo atklātņi. Kad es paņēmu to un pateicos tai mīļajai meitenītei, kad viņa pagriezās un aizgāja no durvīm, es atvēru to atklātņi.

36 Un no šīs atklātņi noformējuma es paņēmu savu tematu. Jo uz atklātņi bija Marka Evaņģēlija 16:1 un 2, saullēkts, lēca saule. Tad es aizdomājos par to un tad par tēmu “atdzīvināšana”, par Jēzus Kristus augšāmcelšanu no mirušajiem, es paņēmu savu tēmu.

37 Un tā, saule, tajā saullēktā. Nu, bija laiks, kad šī pasaule gulēja pilnīgā tumsā. Tā bija bez formas un bija tukša. Un tā visa bija pārklāta ar ūdeni un gulēja tur tumsā, nomācošā, drūmā atmosfērā. Un Dieva Gars virzījās virs tā ūdens un sacīja: “Lai top gaisma!” Dievam bija iemesls to darīt, jo dziļi zem tā ūdens atradās sēklas, kuras Viņš bija iestādījis, un tām bija vajadzīga tā saules gaisma, lai tās atdzīvinātu.

38 Un pirmā gaisma, kas jebkad bija dota uz zemes, bija Dieva izteiktais Vārds. Pirmā gaisma, kas jebkad apspīdēja zemi, bija Dieva izteiktais Vārds. Viņš teica: “Lai top gaisma,” un gaisma tapa. Tas pārvērtā tumsu par gaismu, lai atnestu uz zemes prieku un dzīvības radīšanu. Tad Dieva Gars, virzoties ar mīlestību un līdzjūtību tajā varenajā dienā, pirmajā radīšanas rītausmas dienā uz zemes; uzlēca saule un pārtraucās pāri ar saviem stariem, un izžāvēja no zemes tos ūdeņus, un izveidoja atmosfēru augšā. Un tā bija pirmā reize, kad tam bija jāatnes zemei prieks un dzīvība, caur sēklu. Tā bija varena stunda.

39 Bet, ak, tas saullēkts nebija nekas, salīdzinot ar saullēktu tajā Lieldienu rītā. Šoreiz, kad saule cēlās debesīs, tā atnesa lielāku saullēktu kā jebkad; jo līdz ar šo saullēktu atnāca lielāka vēsts, nekā tas bija ar to saullēktu sākumā. Šis saullēkts nesa vēsti, ka: “Viņš ir augšāmcelies! Viņš ir atdzīvināts no mirušajiem, kā Viņš apsolīja. Viņš ir augšāmcelies no mirušajiem.”

40 Pirmo reizi saule uzlēca 1. Mozus grāmatā, tā atnesa vēstījumu, ka uz zemes būs dzīvība, mirstīga dzīvība.

41 Bet šoreiz, kad uzlēca saule, tur bija divkārsš saullēkts; uzlēca vēl viena saule, Dēls. Tas bija...ne tikai uzlēca s-a-u-l-e, bet bija uzlēcis D-ē-l-s, lai atnestu mūžīgo dzīvību visām apsolītajām Dieva sēklām, kuras Viņš caur paredzējumu bija redzējis guļam uz zemes.

42 Tāpat kā tur iesākumā tā botāniskā dzīvība nevarēja dzīvot bez saules, kas to atdzīvinātu; tāpat arī šodien, kad Dieva dēli ir uz zemes, ir vajadzīga D-ē-l-a gaisma, lai atvestu viņus uz mūžīgo dzīvību, Savus izredzētos, kurus Viņš zināja pirms pasaules radīšanas. Viņš bija izredzējis viņus Sevī pirms pasaules radīšanas.

43 Un toreiz Lieldienu rītā kaut kur tajos dubļos tajā laikā gulēja mūsu ķermeņi, jo mēs esam zemes pīšļi. Un Debesīs bija piemiņas grāmata, un Viņa atribūti bija Viņā, zinot, ka, tā kā šis Dieva Dēls augšāmcelās, tas arī augšāmcelīs dzīvībai katru dēlu, kas bija iepriekšnoteikts tam varenajam laikam. Viņš zināja, ka tas notiks. Un cik daudz godpilnāks bija šis saullēkts nekā tas, kas bija sākumā, tajā laikā, kad tas uzausa pirmo reizi! Lūk, tajā varenajā Lieldienu zīmoga noraušanā...

44 Lūk, šodien mums ir tuberkuloze, Lieldienu zīmogs. Cilvēki sūta viens otram ziņojumu, lai

atbalstītu to lielo fondu jeb kampaņu, lai ārsti un medicīnas zinātne strādātu pie kaut kā, kas aizkavētu tuberkulozi vai palīdzētu tajā. Tie ir zīmogi, ko mēs saucam par Lieldienu zīmogu, kad mēs sūtām viens otram vēstījumus. Un, kad mēs saņemam to vēstījumu, tas zīmogs tiek norauts, jo zīmogs ir tas, kas vēstījumu notur iekšienē.

45 Un, lūk, īstenais Lieldienu zīmogs šajā saullēktā tika norauts, un tika atklāts tas noslēpums par dzīvi pēc nāves. Līdz tam laikam mēs to nezinājām. Pasaule taustījās tumsā, taustījās apkārt, cilvēka aizdomās. Cilvēku sirdīs bija teorijas, izdomātas tradīcijas. Cilvēki pielūdza elkus. Viņi pielūdza sauli. Viņi pielūdza visvisādus dievus. Un visvisādi cilvēki, kas izteica apgalvojumus, tie visi nonāca kapā, un viņi palika tajā kapā.

46 Bet tas īstais zīmogs bija norauts, un Tas, kurš reiz dzīvoja, kā dzīvojam mēs, nomira, kā mirstam mēs, tika augšāmcelts no mirušajiem. Kāds rīts! Nekas tāds vēl nebija noticis visā pasaules vēsturē. Tika atklāts tas noslēpums, ka Viņš ir gan augšāmcelšanās, gan dzīvība.

47 Un Viņš sacīja, kad Viņš iznāca tajā rītā: “Tā kā Es dzīvoju, arī jūs dzīvojat.” Augšāmcelšanās labuma guvējs bija ne tikai Viņš, bet arī visas tās sēklas, kas paļāvās uz Dieva vareno apsolījumu, bija labuma guvēji no šīs augšāmcelšanās uz dzīvību. Jo Viņš sacīja: “Tā kā Es dzīvoju, arī jūs dzīvosiet.” Tā bija tā zīmoga noraušana. Tā kā Viņš tika uzcelts, tāpat ikviens, kas ir Kristū, tiks uzcelts līdz ar Viņu.

48 Šajā godpilnajā saullēktā Dievs bija pierādījis jeb apstiprinājis Savu Vārdu. Visa nomāktība un šaubas, kas bija ielīdušas cilvēku prātos, tika aizvāktas, jo šeit bija Viņš, kurš reiz dzīvoja, ēda, dzēra un bija sadraudzībā ar cilvēkiem, kas sacīja: “Man ir vara atdot Savu dzīvību, un Man ir vara to atkal augšāmcelt.” Un tagad Viņš bija ne tikai izteicis šo apgalvojumu, bet Viņš pierādīja, ka tā ir patiesība. Ak, cik tas ir godpilni!

49 Es esmu pārliecināts, ka šorīt pat mēs, kas tam ticam, nespējam aptvert, cik vareni tas bija. Tā kā Viņš augšāmcēlās no mirušajiem, arī mēs jau esam augšāmcēlušies no mirušajiem, jo mēs bijām Viņā.

50 Tagad ievērojiet. Kad tumsa pārklāja zemi, un tās sēklas nevarēja dzīvot bez uzlēkušas saules, un zemi bija pārklājusi tumsa. Bet tagad bija uzcelies Dēls, un visa tumsa bija izzudusi šīs Gaismas dēļ, kad tā izpletās pa valstīm pie cilvēkiem, ka: “Viņa šeit nav, bet Viņš ir augšāmcēlies!” Kāds apgalvojums! Viņš bija pierādījis Savu Vārdu. Viņš bija pierādījis, ka tas ir patiess, jo tagad Viņš bija uzvarējis nāvi, elli un kapu.

51 Velna trīsvienība: nāve, elle un kaps; jo sātans ir nāves autors, viņam pieder elle un pieder arī kaps. Un tā bija sātana trīsvienība, ko bija izraisījusi viena lieta – tā bija nāve. Nāve; tu dodies uz kapu, un, būdams grēcinieks, tu nonāc ellē. Tas viss ir viens un tas pats, sātana trīsvienība, kas bija nāve. Tā bija turējusi cilvēku gūstā visus šos gadus.

52 Bet tagad patiesā Dieva trīsvienība, kurš ir Viens, izpausts Kristū, kurš bija dzīvība un bija norāvis zīmogus, un uzvarējis ienaidnieku, un augšāmcēlies, vienīgais patiesais un dzīvais Dievs. “Es esmu Tas, kas bija miris, un Es esmu dzīvs mūžīgi mūžos, un Man ir nāves un elles atslēgas.” Dievs, Vienā, radīja Cilvēku un mājoja mūsu vidū, un uzvarēja katru ienaidnieku. Un pierādīja, ka sātana trīsvienība ir uzvarēta un ka Dieva trīsvienība ir darīta zināma, jo tikai un vienīgi Dievam bija vara atkal atdot atpakaļ dzīvību. Viņš bija tas Imanuēls. Dievs bija bijis izpausts miesā.

53 Nav brīnums, ka Viņš varēja apgalvot tur Mateja 27. nodaļā, ka: “Visa vara debesīs un uz zemes ir nodota Manās rokās. Es sūtu jūs būt par Maniem lieciniekiem visai pasaulei.” Viņš bija uzvarējis gan nāvi, gan elli, gan kapu. Viņš ne tikai to izdarīja, bet arī iznāca triumfēdams ar visu varu debesīs un virs zemes. Viss, kas bija Tēvs, viss, kas bija Svētais Gars, un viss, kas jebkad bija bijis, tas bija Viņā. “Man ir dota visa vara debesīs un virs zemes.” Viss pārējais ir bezspēcīgs. Viņš bija uzvarējis to.

54 Lūk! Un turklāt, ne tikai tas, Viņš sūtīja Vārdu Saviem mācekļiem, Saviem ticīgajiem. “Nebaidies, jo Es esmu Tas, kurš bija miris un atkal esmu dzīvs mūžīgi mūžos. Un Man ir nāves un

elles atslēgas; Es jau esmu to uzvarējis. Vairs nebaidies, jo ikviena Dieva iepriekšnolemtā, paredzētā sēkla atdzīvosies, kad šī godpilnā Evaņģēlija gaisma izplatīsies pa zemi. Katrā periodā tā nesīs to ražu, ko Dievs tai ir paredzējis.” Viņš bija augšāmcēlies no mirušajiem.

55 Ak, cik tas ir brīnišķīgi: “Es esmu dzīvs jeb atdzīvināts.” Šis vārds nozīmē, vārds *atdzīvināts*, tas ir grieķu vārds, kas nozīmē, ka tas ir kaut kas, kas ir “darīts dzīvs pēc nāves”.

56 Tāpat kā sēkla, kas iekrīt zemē, tai ir jāmirst, ikvienai tās sēklas daļiņai. Tai ir jāsapūst, ikvienai tās sēklas daļiņai. Un ikvienai tās dzīvības daļiņai, kas bija tajā sēklā, ir atkal jāparādās.

57 Viņš tika “atdzīvināts”. Ne tikai tas. “Un Es sūtīšu to pašu dzīvību, kas Mani atdzīvināja, to spēku, kas izveda Mani no kapa, Es sūtīšu to pār jums, lai atdzīvinātu jūs, lai tur, kur Es esmu, tur būtu arī jūs.”

58 Lūkas Evaņģēlija 24. nodaļas 49. pants. Viņš teica: “Redzi, Es sūtu uz jums Mana Tēva apsolījumu; bet sagaidiet jeb gaidiet Jeruzalemes pilsētā, līdz jūs saņemsiet spēku no augšienes.” Lai parādītu, ka Viņš ne tikai ieguva no tā visus tos labumus, bet Viņš arī padalījās ar tiem labumiem.

59 Viņš nāca, lai izpirktu jeb atdzīvinātu tās iepriekšnolemtās sēklas, ko Dievs bija redzējis pirms pasaules radīšanas un ierakstījis viņu vārdus dzīvības grāmatā. Un te nu viņi ir uz zemes, bez cerības; Viņš atnāca ne tikai, lai būtu svētība, bet lai dalītos tajā svētībā ar katru iepriekšnolemto sēklu. Lūk, ja tā sēkla nebija uz zemes, tā nevarēja dzīvot. Tai bija jābūt uz zemes un turklāt ar dīgli. Nav svarīgi, cik ilgi Tā tiek turēta tumsā, Tā izdīgs, kad D-ē-l-s to apspīdēs. Tagad ievērojiet, Viņš nāca, lai dalītos tajā ar mums.

60 Nav brīnums, ka Evaņģēlijs ir labā vēsts. Pats vārds *Evaņģēlijs* nozīmē “labā vēsts”. Kas tā par labo vēsti? Ja kāds cilvēks nomira mūsu dēļ, tā ir laba vēsts. Ja Kristus piedzima, tā ir laba vēsts. Bet tādas vēsts, tādas vēsts kā šī vēl nekad nebija bijis, ka Tas, kas deva apsolījumu, ir apstiprinājis to apsolījumu, ka: “Viņš ir dzīvs mūžīgi un mūžos, un Viņa rokās ir gan nāves, gan elles atslēgas.” Visa tumsa tika izklaidēta. Nekāda tumsa vairs nebija redzama, jo Dēls bija piecēlies no kapa. Nebija vairs nekādu: “Nu, Viņš atnāks, vai arī Viņš varbūt atnāks.” Viņš jau bija atnācis, Evaņģēlijs, labā vēsts!

61 Ievērojiet, ka pats Evaņģēlija vēstījums ir, lai pierādītu cilvēkiem, ka Viņš ir augšāmcēlies. “Ejiet un sakiet Maniem mācekļiem, ka Es esmu augšāmcēlies no miroņiem, un Es satikšos ar viņiem, lai viņiem to apstiprinātu.” Ak, Dievs, šajā pēdējā dienā it visur uz zemes atkal būs gaisma! “Un Es pierādīšu to Saviem mācekļiem! Ejiet un sakiet viņiem, ka Es neesmu miris un Es neesmu kāda tradīcija, bet Es esmu dzīvais Kristus. Es satikšos ar viņiem. Nesiet šo vēstījumu Maniem mācekļiem, ka Es esmu augšāmcēlies no mirušajiem,” Evaņģēlijs, labā vēsts.

Jūs teiksiet: “Vai tas ir pareizi?”

62 Ebrejiem 13:8 ir teikts: “Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi.” Mums, Viņa labuma guvējiem, ir jāpierāda, ka Viņa dzīvība tagad ir mūsos, kuri ir labuma guvēji no šīs dzīvības. Tā dzīve, neviens nekad nebija dzīvojis tādu dzīvi; Viņš bija Dieva Dēls. Un Viņš nomira, un tas aizvēra to; bet, kad Viņš atkal augšāmcēlās no mirušajiem Lieldienu rītā, tad mēs kā Viņa kalpi esam Viņa pilnvaroti iet pa visu pasauli un nest šo labo vēsti katram cilvēkam, ka Viņš ir dzīvs. Un kā mēs varam to darīt tikai ar Vārdu? Jo ir rakstīts: “Evaņģēlijs atnāca ne tikai ar Vārdu, bet arī caur Svētā Gara spēku un izpausmi, lai pierādītu, ka Viņš ir dzīvs.”

63 Tātad, ja ir kāds cits evaņģēlijs, kā Pāvils sacīja vienai no tām grupām: “Es esmu tik pārsteigts, ka jūs esat pievērsušies citam evaņģēlijam.” Jo nav taču nekāda cita, bet izdomāts evaņģēlijs, konfesionāls izdomājums, novēršoties no tās labās vēsts.

64 “Un, tā kā Es dzīvoju, arī jūs dzīvojat. Un Es dzīvoju jūsos, un tie darbi, ko Es daru,” Jāņa 14:12, “tie darbi, ko Es daru, identificēs Mani jūsos.” Ak, kāds vēstījums! Nav brīnums, ka mums ir bijusi tumša teoloģijas pasaule, bet vakara laikā atkal atnāks gaisma. Būs augšāmcēlšanās vakara laikā. Vakara laikā būs gaisma.

65 Tātad, pati tā atsūtītā vēstījuma būtība, ka “Viņš ir augšāmcēlies no mirušajiem”, ka mēs esam Viņa labuma guvēji, mēs, kas piedalāmies Viņa augšāmcelšanās, gūstam labumu no tā, pierādot pasaulei, ka Viņš ir dzīvs. Mēs nevaram izdarīt to tikai ar vārdu. Mēs nevaram to izdarīt caur kaut kādu cilvēka tradīciju. Mēs tikai atspoguļojam tieši to, uz ko mēs norādām.

66 Es baidos, ka šodien pārāk daudzi no mums neatved cilvēkus pie Kristus. Mēs atvedam viņus uz draudzi, pie teorijas. Bet mums viņi ir jāved pie Kristus. Viņš ir tas Vienīgais, un tikai Viņam ir dzīvība. “Kam ir Dēls, tam ir dzīvība.”

67 Un, ja kāda miruša cilvēka dzīvība tiks projicēta tevī, tu dzīvosī tādu pašu dzīvi, kādu dzīvoja viņš.

67 Ja kādam cilvēkam bija noteiktas kategorijas asinis, un tu paņēmi viena cilvēka asinis un pārmainīji tā viena cilvēka asinis citā, viņam noteikti būs tāda paša veida asinis.

69 Un, ja tavš gars, kas ir tevī, tiek uzskatīts par mirušu, un tu esi svaidīts ar to dzīvību, kas bija Kristū, tas ir uz tevis! Romiešiem 8:11 ir teikts: “Ja tas Gars, kas augšāmcēla Kristu no miroņiem, mājō jūsos, tad tas atdzīvinās arī jūsu mirstīgo ķermeņi,” tā pati dzīvība, tie paši spēki, tie paši labumi, kas Viņam bija šeit, uz zemes, no Dieva. Viņš izpirka jūs, to sēklu, kas bija Dieva iepriekš paredzēta, kuru vārdi bija ierakstīti Jēra dzīvības grāmatā pirms pasaules radīšanas.

70 Un šī Evaņģēlija augšāmcelšanās gaisma, Vārda apstiprinājums! Kā mēs zinājām, ka Viņš bija Kristus? Jo Viņš pierādīja to, par ko Viņš runāja. Kā es pazīšu šīs stundas vēstījumu? Dievs pierāda to, ko Viņš ir apsolījis, un Viņš runā par to. Tā ir tā identifikācija, ka mēs esam labuma guvēji kopā ar Viņu augšāmcelšanās. Viņš pierāda to, par ko Viņš ir runājis.

71 To, ko Viņš apsolīja darīt Kristū, Viņš pierādīja augšāmcelšanās. To, ko Viņš apsolīja darīt Mozus dienās, Viņš pierādīja to. To, ko Viņš apsolīja Enoha dienās, Viņš pierādīja to; visās apustuļu dienās, Viņš pierādīja to.

72 Tagad, šajā dienā, Viņš pierāda to, ko Viņš teica, jo viņi ir daļa no tās sēklas, kas tika pārstāvēta dzīvības grāmatā, kuru Viņš atnāca izpirkt atpakaļ Dievam. Ak, kāds vēstījums!

73 Lieldienu rītā Viņš ne tikai augšāmcēlās, bet līdz ar Viņu augšāmcēlās Viņa labuma guvēji. Viņš... Viņi bija Kristū Viņa krustā sišanas brīdī. Viņi bija Viņā Viņa augšāmcelšanās brīdī. Mēs esam Viņa labuma guvēji, atdzīvināti pēc tam, kad bijām miruši tumsā.

74 Aptumšotā neticības pasaule, kurā draudzes un konfesijas, un viss pārējais bija mūs ievilcis. Bet kaut kas mūsos sauca: “Ak, mēs gribam Dievu! Mēs alkstam un slāpstam pēc Dieva.” Mēs pievienojāmies metodistiem, baptistiem, pentakostiem, prezbitērāņiem un kam nu vēl, bet joprojām kaut kas nebija kārtībā, mēs vienkārši vēl nevarējām to atrast. Un pavisam pēkšņi, kamēr mēs taustījāmies tumsā, pie mums atnāca tā varenā augšāmcelšanās kā apsolītā Dieva Vārda izpausme.

75 Tāpat kā Viņš bija apsolītā Dieva Vārda izpausme. “Es neatstāšu Viņa dvēseli ellē un neļaušu Savam Svētajam redzēt trūdēšanu.” Viņš izpauda to, katru Dieva Vārdu, kas Viņam bija apsolīts. Viņš pierādīja to, kad Viņš augšāmcēlās tajā Lieldienu rītā.

76 Lūk, tie, kas kādreiz taustījās tumsā un klīda apkārt, vai viņiem būtu jāmazgā kājas *tajā* dienā vai arī viņiem būtu jāievēro kāda noteikta diena, vai jāpilda kāds noteikts noteikumu saraksts – tas viss aizgāja prom. Jo tur notika godpilna augšāmcelšanās, kas nolika malā visu cilvēcisko, ko cilvēks jebkad bija darījis, visas cilvēciskās prātošanas.

77 Līdz tam laikam nekad nebija bijis tāda cilvēka, kas varētu nolikt savu dzīvību un atkal to paņemt. Augšāmcēloties Viņš nepakļāvās tiem zinātniskajiem pierādījumiem, kādi viņiem bija.

78 Kad viņi saka, ka: “Jēzus Kristus nav tas pats vakar, šodien un mūžīgi,” ka “Viņa spēks nav tāds pats,” ka “Viņa Evaņģēlijs nav tāds pats,” tomēr Bībele saka, ka tas ir tāds pats! Dievs nepakļāvās nevienai konfesijai, nevienai ticības mācībai, un Viņš virzījās uz priekšu ar Savu Svēto Garu, kā Viņš apsolīja, un pierādīja mums to, ka Viņš ir dzīvs.

79 Mēs esam Viņa augšāmcelšanās labuma guvēji, atdzīvināti pēc tam, kad bijām miruši pasaulē, grēkā un pārkāpumos. “Viņš ir atdzīvinājis mūs līdz ar Viņu, augšāmcēlis līdz ar Viņu, šobrīd mēs sēžam debesīs Kristū Jēzū.” Viņš atnes...

80 Viņa Gars atkal atnes uz zemi to pašu Viņa dzīvību. “Ja Dieva Gars, kas uzmodināja Kristu,” to ķermeni, svaidīto ķermeni; ja Dieva Gars svaidīja to ķermeni tādā veidā, ka tad, kad tā Sēkla nokrita zemē, Viņš vienkārši neļāva Viņam tur palikt. Nē. Viņš atdzīvināja Viņu un augšāmcēla Viņu. “Tas pats Gars,” ar tiem pašiem darbiem, ar to pašu spēku, ar tām pašām zīmēm, “ir jūsos, tas augšāmcels arī jūs.”

81 Šeit es gribētu nolasīt jums nelielu Rakstu vietu. Es gribētu, lai jūs pievērstos citai Rakstu vietai, kuru es šeit esmu izrakstījis. Tas varētu jums nedaudz palīdzēt. Tā atrodas 3. Mozus grāmatas 23. nodaļā, no 9. līdz 11. pantam. Klausieties uzmanīgi. Likumā, Levītu likumā; Dievs runā ar Mozu. Ieklausieties. Visas šīs lietas šeit ir līdzības, un šeit mēs uz kādu brītiņu apstāsimies, lai iedziļinātos šajā līdzībā.

Un Tas Kungs runāja uz Mozu un sacīja:

Runā uz Israēla bērniem un saki tiem: kad jūs nonāksiet tai zemē, ko Es jums dodu...

82 “Tajā vietā, tajā pozīcijā, ko Es esmu jums devis. Tagad runā uz Israēla bērniem, ka tad, kad jūs nonāksiet tajā konkrētajā vietā, uz kuru Es esmu apsolījis jūs aizvest, kad jūs nonāksiet tur, tajā zemē.” Lūk, šeit tiek runāts par dabisko, kas attēlo garīgo.

...un jūs pļausiet tās ražu (jūs esat pieņēmuši to, ko Es jums par to teicu), tad vienu kūli no savas pirmās pļaujas jums būs atnest priesterim.

Un tam to kūli būs līgot Tā Kunga priekšā, lai jūs būtu patīkami, tai dienā pēc sabata dienas priesterim to būs līgot.

83 Ja tur bija kāds svēts rituāls, tad tas bija jādara sabata dienā, kas bija nedēļas septītā diena, kas ir sestdiena. Bet vai jūs pamanījāt, ka šajā piemiņas reizē tas bija jālīgo nedēļas pirmajā dienā?

84 “To kūli, kas bija pirmais no jūsu sēklas, ko jūs iesējāt, kad tā izaugs un nogatavosies, jūs nopļaujiet to kūli un atnesiet to priesterim. Un lai viņš paņem to un šūpo to Tā Kunga priekšā jūsu pieņemšanai, lai jūs tiekat pieņemti. Jūs esat atnākuši ar savu kūli, un viņam tas ir jālīgo Tā Kunga priekšā uz...”

85 Nevis sabbatā, septītajā dienā, bet pirmajā dienā, ko mēs saucam par saules dienu, s-a-u-l-e-s. [Angļu valodā svētdiena ir “Sunday”, kas tulkojumā ir saules diena–Tulk.]

86 Protams, tas ir romiešu vārds, kurā viņi sauca svētdienu par godu saules dievam. Bet kā tas ir mainījies!

87 Tā vairs nav s-a-u-l-e. Tā ir D-ē-l-a diena, tā Dēla diena, kad tam kviešu graudam (Dieva pirmdzimtajam, kas uzcēlies no mirušajiem) ir jātiek līgotam virs sanāksmes, lai parādītu, ka mēs esam Viņa sēkla; un tā ir tā pirmā sēkla no tiem, kas gulēja, līgota nedēļas pirmajā dienā. Viņš augšāmcēlās svētdienā. Pamāja atvadas un uzcēlās augšā cilvēku priekšā.

88 Ievērojiet, tas bija pirmais Dieva kviešu grauds, kas tika uzcelts no mirušajiem, pirmais Dieva kviešu grauds. Ar atdzīvinošo Dieva spēku Dievs atdzīvināja Viņa dzīvību, augšāmcēlis Viņu no mirušajiem, un Viņš bija pirmais no tiem, kas gulēja, pirmais. Viņš bija tas kūlis.

89 Tieši tāpēc viņiem vajadzēja līgot to kūli, jo tas bija pirmais, kas sasniedza briedumu. Un tas tika līgots kā piemiņa par pateicību Dievam, ticot, ka arī visi pārējie nogatavosies. Tā bija zīme.

90 Un šodien, tā kā Viņš bija pirmais Dieva Dēls, kas sasniedza pilnīgu briedumu, lai būtu Dievā, Viņš tika noplūkts no zemes un tiek līgots virs cilvēkiem. Ak, kāda brīnišķīga pamācība! Ar atdzīvinošo Spēku, tas Pirmais! Lai gan Viņš bija...Viņš bija attēlots līdzībās; un daudzas reizes, kā mēs redzēsīm vēlāk, Viņš bija attēlots līdzībās. Bet tas patiešām bija Pirmais no tiem, kas gulēja. Viņš tika līgots virs tās apsolītās sēklas, kurai bija apsolīta dzīvība.

91 Viņš tika līgots Vasarsvētku dienā, “kad no Debesīm nāca skaņa kā līgošana, it kā stiprs vējš pūstu”, un Viņš tika līgots virs tiem cilvēkiem, Vasarsvētku dienas cilvēkiem, kas Vasarsvētku dienā bija tur augšā un gaidīja, kad atnāks tā svētība.

92 Un mēs saprotam, ka tam atkal ir jātiek līgotam pēdējā dienā saskaņā ar Lūkas 17:30, atkal Dēla dienā, “tajā dienā, kad Cilvēka D-ē-l-s atklāsies” jeb atkal tiks līgots virs cilvēkiem.

93 Un tā, kas ir Cilvēka Dēls? “Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Vārds bija Dievs. Un Vārds tapa miesa un mājāja mūsu vidū.” Un, ja visa mācība, kas mums ir, un Dieva Vārda apstiprinājums...ar Dieva Vārdu, ar zīmēm, ar brīnumiem, ko mēs redzam šodien, ka šeit, Lūkas grāmatā, kā mēs tikko citējām no Lūkas 17. nodaļas 30. panta; un Maleahijas 4. nodaļa, un dažādas Rakstu vietas, kuras mēs pazīstam, ka šis Vārds atkal tiek līgots virs cilvēkiem, ka mirušās cilvēku tradīcijas ir mirušas, bet Dieva Dēls atkal ir dzīvs ar Svētā Gara kristību tepat mūsu vidū un dod mums dzīvību.

94 Kā Kristus bija Pirmais no visiem praviešiem un pārējiem, kas augšāmcēlās; kaut arī daudzviet tas bija attēlots līdzībās, Viņš bija Pirmais no tiem, kas gulēja. Un pēdējās dienās līgavā, kas nāk no Kristus, kas iziet no draudzes, atkal ir jābūt kūlim, kas tiks līgots. Ak vai!

95 Kūļa līgošana! Kas bija tas kūlis? Pirmais, kas nonāca līdz briedumam, pirmais, kas pierādīja, ka viņš ir kvieši, kas pierādīja, ka tas ir kūlis.

96 Aleluja! Es esmu pārliecināts, ka jūs saprotat, par ko es runāju. Tas tika līgots virs cilvēkiem. Un pirmo reizi Līgavas periodam, augšāmcelšanai no tumšā konfesionalisma, atnāks, būs vēstījums, ka Vārda pilns briedums atkal ir atgriezies pilnā tā spēkā un tiek līgots virs cilvēkiem ar tām pašām zīmēm un brīnumiem, ko Viņš darīja toreiz.

97 “Tā kā Es dzīvoju, arī jūs dzīvojat,” runādams ar Savu sievu. “Tā kā Es dzīvoju, arī jūs dzīvojat.” Kāda tā bija augšāmcelšanās! Un kāda augšāmcelšanās ir šī – būt atdzīvinātam no mirušajiem, “būt darītam dzīvam Kristū Jēzū” ar Dieva atdzīvinošo spēku!

98 Viņš tika līgots virs viņiem. Vārds (kas Viņš bija) tika līgots virs viņiem Vasarsvētku dienā, izpaustais Vārds. Lūk, un, kā es saku, tam atkal ir jātiek līgotam pēdējā dienā. Lūk, piemēram...

99 Jūs teiksiet: “Nu, pagaidi, brāli Branham. Es zinu draudzi, kas...” Nu, es arī zinu. Saprotat?

100 Bet tagad, piemēram, kā būtu, ja mēs šodien pēcpusdienā brauktu atpakaļ uz Tūsonu, lūk, un mums katram būtu...mēs grasītos braukt lielā, pilnīgi jaunā kadiljakā? Un visi sēdekļi būtu no zamšādas, vismīkstākās ādas, mīksti un ērti sēdēšanai; un paklājiņi būtu no plīša; stūre būtu niķelēta un visa izrotāta ar dimantu kniedēm; un motors būtu mehāniski pārbaudīts, ka tur viss ir nevainojami; un riteņi būtu...visi gultņi būtu ieeļļoti; un visas riepas būtu izturīgas pret caurduršanu un nolaišanos; un viss būtu zinātniski pārbaudīts.

101 Tie abi būtu nostumti no montāžas līnijas, un tie abi būtu uzpildīti ar benzīnu. Tas ir tas dzinējspēks, benzīns, jo tajā ir oktāns. Bet, lūk, kad jūs grasāties tos iedarbināt, lai gan tie abi izskatās pilnīgi vienādi, tomēr vienam no tiem nav dzirksteles, nav palaišanas spēka.

102 “Nu,” jūs teiksiet, “spēks ir benzīnā, brāli Branham.” Bet man ir vienalga, cik liels spēks ir tajā benzīnā, ja tur nav dzirksteles, lai to spēku izpaustu; ja tur nav spēka, kas apstiprinātu, ka tas ir benzīns, tas tikpat labi varētu būt ūdens. Līdz...

103 Nav svarīgi, cik daudz teologi kaut ko apgalvo, cik labi izveidota ir jūsu draudze, cik daudz jums ir izglītības, cik ļoti tas līdzinās Bībelei; līdz tas līgošanas kūlis, līdz Svētais Gars nonāk pār to cilvēku, lai atdzīvinātu to Vārdu! Benzīns simbolizē Vārdu. Tā ir patiesība, bet bez Gara tā nekustēsies.

104 Mēs pārāk lielu uzsvaru esam likuši uz mehāniku un nekādu uz dinamiku. Ir vajadzīgs Dieva dinamiskais spēks, Jēzus Kristus augšāmcelšanās spēks uz draudzes, lai izpaustu un īstenotu to, ka *tas* ir benzīns. Varbūt tajā kannā ir benzīns, bet tomēr tas varētu būt ūdens, saprotiet. Bet vienīgais veids, kā to pierādīt, ir pielikt tam šo dzīvību, un tas pierādīs, vai tas ir benzīns vai nav.

105 Un, kad jūs mēģināt ielikt Svēto Garu kādā konfesijā, tas ir tāpat kā mēģināt... Jums var sanākt raustīšanās, jūs sabojāsiet savu dzinēju, tas viss aizsītīsies ar sodrējiem.

106 Bet, ak, es esmu tik priecīgs, ka ir tāds desmit tūkstošu oktānu spēks, Dieva Vārds un Svētais Gars, lai aizdedzinātu to un augšāmceltu Dieva Spēku vīrieša dzīvē un sievietes dzīvē, vai draudzē. Tas grūda to kadiljaku tur pa ceļu Svētā Gara dinamiskajā spēkā, kas atgriezās un tika līgots virs cilvēkiem Vasarsvētku dienā, padarot Viņu par to pašu vakar, šodien un mūžīgi.

107 Uzcēlās pirmais Kūlis no visiem praviešiem, kurš bija Dieva Dēls, visu praviešu Ķēniņš.

108 Tur bija bijušas draudzes, draudzes, līgavas, līgavas, draudzes, līgavas, līgavas.

109 Bet ir jāatnāk tai vienai! Aleluja! Ir jānāk īstenai līgavai! Ir jānāk tai, kurai ir ne tikai mehānika, bet arī tā dinamika, kas liek draudzei dzīvot, kustēties Viņa augšāmcelšanās spēkā. Līdz mēs nonāksim līdz tai vietai, līdz mēs atradīsim to vietu, kāda jēga ir pulēt riteņu diskus? Kāda jēga ir to spodrināt un novaskot, ja tajā nav dinamikas? Nav nozīmes, cik laba ir mehānika, ir jābūt Dinamikai, lai liktu tam darboties.

110 Tieši to Viņš pierādīja! Aleluja! Tieši to pierādīja Lieldienas. Viņš bija ne tikai Vārds, bet Viņš bija pats Dievs, dinamika iekš Vārda. Tas lika Jēzus Kristus ķermenim (aukstam, sastingušam un mirušam kapā) saviļņoties uz dzīvību un augšāmcelties, un atvelt akmeni. "Es esmu Tas, kas bija miris," tik miris, ka pat saule pateica, ka Viņš ir miris; mēness pateica, ka Viņš ir miris; zvaigznes pateica, ka Viņš ir miris. Visa daba teica, ka Viņš ir miris. Un tagad visai pasaulei ir jāatzīst, ka Viņš atkal ir dzīvs. Viņš bija ne tikai mehānika, Dieva Vārds, Viņš bija tā dinamika, lai to pierādītu.

111 Un, tā kā Viņš ir Līgavainis, tad arī līgavai ir jāiznāk, jo tā ir Viņa daļa. Un tā var būt tikai visu to atklāsmju, ko par līgavu ir teikuši visi citi, piepildījuma izpausme; viņa var izpaust tikai to. Un, ja tā dara kaut kā citādi, nevis kā Līgavainis, tad tā nav līgava. Jo Viņa ir miesa no Viņa miesas, kauls no Viņa kaula; dzīvība no Viņa dzīvības, spēks no Viņa spēka! Viņa ir Viņš! Tāpat kā vīrietis un sieviete ir viens un sieviete ir paņemta no viņa sāna, viņa ir paņēmusi garu, sievišķo garu no Viņa. Miesa no Viņa sāniem, padarīta gan par mehāniku, gan dinamiku, sieva. Gars no Viņa un miesa no Viņa, un tas ir salikts kopā un veido mehāniku un dinamiku. Kamēr draudze jeb cilvēki...

112 Visi tie Lieldienu truši un ceremonijas, un lielās baznīcas, un greznojumi zudīs un vairs nebūs.

113 Kamēr tā draudze nekļūs gan par dinamiku, gan par mehāniku; un Dieva Gars, kas virzīja Viņu darīt tās lietas, ko darīja Viņš! Ja Viņš darbojās ar sešpadsmit cilindriem, tad tā darīs arī līgava. Āmen! Jo Viņš teica Jāņa 14:12: "Kas Man tic, tos darbus, ko Es daru, arī viņš darīs. Es došu viņam Savas dinamikas lādiņu viņa mehānikā tā, ka pasaule nespēs tam pretoties; un Es atkal augšāmcelšu viņu pēdējā dienā." Lūk, kāds ir Lieldienu vēstījums, dinamika un mehānika kopā! Mehānika bez dinamikas nekam neder; tāpat arī dinamika bez mehānikas.

114 Jūs varat kliegt un gaviļēt, un lēkāt augšup un lejup, kā vien vēlaties, un noliegt šo Vārdu; no tā nebūs nekāda labuma. Jūs tikai griežat un griežat virzuļus... Tā dzirkstele tur ir, lai aizdedzinātu, bet nav benzīna, ko aizdedzināt.

115 Tas darbosies tikai tad, kad tie abi savienojas kopā. Āmen! Tātad viens stāvēs nekustīgi, bet otrs pacelsies. Nekā cita tajā nav. Lai gan tie abi var izskatīties vienādi, tās abas pretendē uz to, ka ir draudzes, tās abas pretendē uz to, ka ir līgava. Bet vienai ir mehānika un dinamika, tas īsteno to, par ko Viņš teica, ka tā ir patiesība.

116 Tas vienkārši nekustēsies, lai cik laba nebūtu mehānika, kamēr nenāks dinamika. Kad atnāk dinamika, tā uguns ir izveidota tā, lai savienotos ar to oktānu, kas ir benzīnā. Un, kad tas eksplodē, tas izraisa sadegšanu, un šī sadegšana virza katru darbību, katru kustību, jo Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Tā ir tā augšāmcelšanās. Tas ir tas īstais Dieva spēks, mehānika ar dinamiku. Ievērojiet: "Tieši Gars ir tas, kas atdzīvina." Tā ir tā dzirkstele, kas aizdedzina. Tā nav degviela, kas aizdedzina; tā ir dzirkstele, kas aizdedzina degvielu. Saprotat?

117 “Bez Manis jūs neko nevarat izdarīt, bet ar Mani jūs varat izdarīt visu.” Tā kā Viņš ir Vārds, tas ir Tēvs, kas dzīvo. “Tēvs sūtīja Mani, tā arī Es sūtu jūs. Kā Tēvs Mani ir aizdedzinājis un Mani visur virzījis, Es daru tikai to, kas ir tīkams Dievam. Lūk, kā Viņš sūtīja Mani, tā Es sūtu jūs ar to pašu mehāniku, un ir vajadzīga tāda pati dinamika, lai to iedarbinātu. Un šīs zīmes ies līdztiem, kas apgalvo, ka viņiem ir mehānika. Dinamika ieņems tās vietu.”

118 Pāvils teica: “Evaņģēlijs atnāca pie mums ne tikai Vārdā,” ne tikai ar benzīnu, “bet arī ar dzirksteli,” lai liktu tam kustēties. Te nu tas ir. Tas atnāca pie mums tādā veidā.

119 Tas pats Gars, kas Viņu augšāmcēla, tas atdzīvināja patiesu ticīgo mūžīgajai dzīvībai. Lūk, atcerieties, potenciāli... Tagad ievērojiet, mums beidzas laiks. Ievērojiet, “tas pats Gars”, lūk, Romiešiem 8:1. Nu, vienkārši izlasīsim to vēlreiz vēstulē Romiešiem 8:1 un mēs ieraudzīsim, kas tur ir teikts. Labi. Bet nevis Romiešiem...es gribēju Romiešiem 8:11, atvainojiet.

120 Romiešiem 8:11: “Bet, ja...” Lūk, kur ir tā problēma. Lūk, kur ir tas āķis.

“Bet, ja jūsos mājō Tā Gars (Dievs, Svētais Gars), kas Jēzu uzmodinājis no miroņiem...”

121 Nu, te nu tas ir: “Ja Līgavaiņa Gars mājō līgavā!”

122 Kad Dievs izveidoja Savu pirmo līgavaini, Viņš vispirms radīja līgavaini, un viņš bija gan vīrietis, gan sieviete, garā; izveidoja viņu no zemes pīšļiem, lai padarītu viņu materiālu. Un ievērojiet, kad Viņš no Ādama uztaisīja Ievu, Viņš neņēma citu māla gabalu, Viņš ņēma no tā paša māla gabala; no tā paša Vārda, jo Ādams bija izteiktais Vārds. Saprotat? Viņš ņēma no viņa, un tad paņēma... Viņam bija vīrišķais un sievišķais gars. Un Viņš paņēma no Ādama sievišķo garu un ielika to Ievā; tā ka tā joprojām ir daļa no Ādama gara, tā ir Ādama miesa. Tātad, tas bija Ādama gars, dinamika, kas atdzīvināja viņa ķermeņa mehāniku.

123 Tā arī līgavai ir jābūt miesai no Viņa miesas un kaulam no Viņa kaula. Tad kā gan šī mirstīgā miesa kļūs par Viņa miesu? Mēs nonāksim pie tā pēc brītiņa, saprotiet. Kā tas notiks? Kā? Kas ir šī lielā pārveidošana? Skatieties.

Lūk, ja jūsos mājō Tā (Dieva) Gars, kas Jēzu uzmodinājis no miroņiem, tad Viņš, kas Kristu Jēzu uzmodinājis no miroņiem, arī jūsu mirstīgos ķermeņus darīs dzīvus ar Savu Garu, kas mājō jūsos.

124 Ak vai! Tie iepriekšnolemtie, protams, tāpat kā tās sēklas gulēja uz zemes, tie, kuros bija dzīvība. Daudzas no tām bija mirušas; tās bija tikai sapuvušas sēklas, ūdens un viss pārējais tās bija iznīcinājis. Bet, ziniet, tur gulēja sēkla, kas bija gatava dzīvei. Dievs zināja, ka tā gulēja tur.

125 Lūk, tie iepriekšnolemtie ir pirmie, kurus atdzīvinās Svētais Gars, jo Svētais Gars nāk, lai pieprasītu Savējos. Nu, tagad tas ir dziļi, un pārliecinieties, ka jūs to labi saprotat.

126 Tātad, tāpat kā saule netika sūtīta apspīdēt zemi, lai atdzīvinātu akmeņus, kas arī bija pīšļi; tā nebija tāpēc, lai atdzīvinātu visus pīšļus, bet gan lai atdzīvinātu to pīšļu daļu, kas bija ieskāvuši dzīvību.

127 Ne visi cilvēki pieņems Kristu. Ak, nē! Bet tie, kuriem Dievs iepriekšnoteica dzīvību, ir izvietoti kaut kur šajos zemes dubļos, tie ir tie, kurus Viņš nāk atdzīvināt. Tie ir tie.

128 Tā ka, lūk, tie pīšļi gulēja tur saulē un sacīja: “Ak, šī saule ir tik karsta!” Tas akmens sacīja: “Šī saule ir tik karsta!” Bet tā sēkliņa teica: “Tieši to es meklēju,” un tā sāk uzdīgt, lai dzīvotu. Tas atdzīvināja to pīšļu daļu. Jo saule netika sūtīta, lai atdzīvinātu to akmeni vai lai atdzīvinātu tos pīšļus, bet lai atdzīvinātu tās sēklas dzīvību.

129 Lūk, tagad atnāk Svētais Gars. Protams, tas nebija sūtīts... Kāpēc visi cilvēki nepieņem to? Tas nebija sūtīts viņiem.

130 Viens puisis man sacīja: “Es neticu. Man ir vienalga, ko tu teiksi. Pat ja tu augšāmceltu mirušo vai ko nu vēl un dziedinātu slimos, un kaut kā to pierādītu, es joprojām tam neticu.”

131 Es teicu: “Protams, ka nē. Tu esi neticīgs. Tev tas nenozīmē pilnīgi neko. Tas vispār nebija sūtīts tev. Tas tika sūtīts tiem, kas ticēs.”

132 Šī vēstījums ir domāts ticīgajam. Tiem, kas iet pazušanā, tās ir muļķības; bet tiem, kas ir Kristū un ir daļa no tās sēklas, tā ir dzīvība.

133 Mans primitīvais stāstiņš par to, kā zemnieks ielika olu...tas ir, ērgļa olu zem vistas. Saprotat? Tas mazais ērglēns bija pilnīgi...viņš bija dīvaina izskata radījums. Kad tas zemnieks bija izdarījis to, ko viņš izdarīja, ielicis to ērgļa olu zem tās vistas. Un viņa izperēja smieklīga izskata cāli, un tas bija...tas bija tāds dīvains draudziņš. Viņš neizskatījās tāds kā viņi. Viņa spalvas nebija tādas kā visiem pārējiem, un viņš vienkārši... Viņš bija tāds dīvains puisis. Un visi pārējie cāļi domāja, ka viņš ir tāds dīvains biedrs. Un tā vista staigāja apkārt...

134 Viņam pat nepatika tas ēdiens, ar ko viņa baroja viņu. Viņam vienkārši nepatika tā kašāšanās kūts pagalmā. Viņam...viņam nebija ar to nekā kopēja. Tāpēc viņš brīnījās, kāpēc viņam, galu galā, bija tur jābūt tam dīvainim. Saprotat? Un viņam nekad negaršoja nekas, kas... Viņš vienkārši ēda tikai tik daudz, lai nenomirtu, jo tā garša viņam nepatika, saprotiet. Jo viņš jau no paša sākuma nebija vista. Saprotat?

135 Un tā vista klukstēja, un, zinieta: "Brīnumu laiks ir beidzies. Nekā tāda nav. Pievienojies draudzei." Tas vienkārši neskanēja pareizi tā draudziņa ausīs. Tā nu viņš grozījās apkārt tai vistai, līdz kādu dienu viņa mamma...

136 Tā vecā ērgļu mamma zināja, ka viņa bija izdējusi noteiktu skaitu olu, un vienas trūka. Viņa zināja, ka tas ērglēns kaut kur ir, tāpēc viņa sāka to meklēt. Un viņa riņķoja virs kalna virsotnes un lejup ielejās, un it visur, kur viņš varētu būt. Un tajā laikā viņš...viņam bija pienācis laiks piedzimt. Bija pienācis laiks viņam izšķilties. Teica: "Varbūt atlidoja vārna un paņēma manu olu, varbūt maitu lija. Es nezinu. Kāds paņēma manu olu. Bet es zinu... Tā ola ir manā prātā. Man kaut kur ir dēls. Man viņš ir jāatrod."

137 Tāpat dara Dievs. Viņš ir tas lielais Ērglis. Viņa domās Viņš zināja, ka Viņam būs draudze. Viņš zināja, ka Viņam būs cilvēki. Neatkarīgi no tā, kas turēja tos savos apskāvienos, neatkarīgi no tā, zem kā viņi bija izšķīlušies, Viņš meklē. Viņš meklē Savējos.

138 Un kādu dienu, kā ir teikts tajā stāstā, tā ērgļu māte lidoja pāri kūts pagalmam. Viņa meklēja it visur, un viņa atrada viņu. Ak, tā augšamcelšanās, lai galu galā atpazītu, ka viņš patiesībā nav vista. Viņš bija ērglis! Un viņam vienmēr bija mācīts skatīties lejup, lai atrastu kūts pagalmā kaut kādu kukaini vai ko tamlīdzīgu. Bet viņš izdzirdēja kliedzienu, kas teica: "Paskaties augšup uz *šejieni!*" Un viņš paskatījās virs sevis, un tur bija radījums ar četrpadsmit pēdu platiem spārnēm, spēcīgāks par visām vistām, kas bija tajā kūts pagalmā, un kas apgalvoja, ka viņš ir viņas dēls.

Viņš sacīja: "Māmiņ, kā es varu pie tevis nokļūt?"

139 Sacīja: "Vienkārši palecies, sāc vicināt spārnus, jo tu esi ērglis."

140 Saprotiet, viņa zināja, ka viņai kaut kur ir dēls. Neatkarīgi no tā, kur viņš bija uzaudzis, viņai kaut kur bija dēls.

141 Un Dievs zina! Aleluja! Viņam ir iepriekš nolemta, paredzēta draudze! Viņš zināja, ka Viņam ir dēli un meitas, un līgava, kas kaut kur gaida, kad Svētais Gars sāks lidot pāri viņiem, tas līgošanas kūlis. Ak vai! Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi! Nevis kaut kāds mītisks stāsts, bet realitāte!

142 Nebija nozīmes, cik daudzi mēģināja pateikt viņam "ērglis", viņš nezināja, kas ir ērglis. Tomēr viņš bija ērglis. Viņš nesaprata to līdz brīdim, kad viņš ieraudzīja kaut ko, kas atspoguļoja viņu...tas ir, ko viņš atspoguļoja.

143 Un kad mēs redzam nevis konfesiju, nevis Ph.D. vai LL.D grādus, nevis labu kaimiņu, bet Dieva dēlu, kas ir izveidots pēc Dieva tēla ar Dieva dinamisko spēku, lai atbilstu šīs dienas prasībām, ka Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi, tad neviena vista tevi neaizturēs. Viņš meklē savu mammu. Viņš ir ērglis no paša sākuma. Viņš atpazīst. Tas īstais ērglis atpazīst Dieva Vārda saucienu. Kāpēc? Viņš ir ērglis. Ērglis ērglim! Vārds pirms pasaules radīšanas, Vārds Vārdam!

Iepriekšnolemtais Vārds Vārdam, kas ir rakstīts šai stundai. Tu saproti savu pozīciju. Viņš meklē to.

144 Tad šis...šis zemes ķermenis tiek atdzīvināts un caur atdzīvinošo Dieva Garu ievests paklausībā Dieva Vārdam.

145 Ātri. Kad viņš gribēja uzzināt, kā viņš varētu nokļūt tur pie viņas... Viņam bija mācīts, ka viņš to nevar. "Tu nevari tikt augstāk, nekā tu vari uzlēkt." Tā ir vista. Saprotat?

Bet tas ērglis teica: "Tā nav taisnība."

"Nu, paskaties uz tām vistām!"

146 "Nav svarīgi, kādas ir tās vistas, tu esi ērglis. Vienkārši sāc atvērt tos spārnus, un nedaudz pavingrini tos. Sāc virzīties uz augšu!"

147 Vārds vārdam! "Darbus, ko Es daru, arī jūs darīsiet. Kas Man tic, tos darbus, ko Es daru, arī viņš darīs." Saprotat? "Tā kā Es dzīvoju, arī viņš dzīvo." "Un, ja Gars, kas uzmodināja Viņu no miroņiem, mājō jūsos, tas atdzīvina jūsu mirstīgo ķermeni." Saprotat?

148 Ko tas dara? Tagad paklausieties, lai jūs zinātu. Un šīs Lieldienas, es gribu, lai tās nozīmētu jums vairāk, nekā ir nozīmējušas jebkuras citas Lieldienas. Saprotat? Es gribu, lai jūs to ieraugāt. Mēs zinām, ko tās izdarīja Viņam; bet es gribu, lai jūs ieraugāt to, ka tās nevis izdarīs, bet jau ir izdarījušas to pašu jums. Saprotat? Ko tas dara? Tas atdzīvina mirstīgo ķermeni. Šo mirstīgo ķermeni, kurā mēs dzīvojam, tas atdzīvina to, citiem vārdiem sakot, dara to dzīvu.

149 Lūk, tevi, kurš agrāk staigāji apkārt ar lielu cigāru mutē un visu pārējo, jeb ar cigarešu paciņu; un jūs, sievietes, kurām agrāk bija īsi mati, izkrāsotas, ar tādu uzvedību, nēsājāt šortus un tamlīdzīgas lietas; pēkšņi kaut kas iekliedzās, un tu paskatījies uz šejieni, un Tas bija Vārds. Redziet, tas atdzīvināja jūsu... Tu teici: "Man vairs nevajag nekādus šortus, nekādu alkoholu, nekādas melošanas, nekādas zagšanas, nekādu *to* un *šito*." Saprotat? Tas Gars, kas uzmodināja Viņu no mirušajiem, mājodams jūsos, atvedīs paklausībā arī jūsu mirstīgos ķermeņus, zemes pīšļus. Jūs saprotat? Kas tas ir? Paklausībā kam? Kristum. Kas ir Kristus? Vārds. Nevis teoloģija, bet Vārds!

150 Vēl jūs sakāt, ka: "Tās lietas, ak, es uzskatu, ka tas ir normāli, ka sievietes valkā bikses."

151 Laikā, kad Vārds saka: "Nē." Saprotiet, tas atdzīvina tevi tam. Saprotat? Tu tiek pievilktis pie tā. Saprotiet, tad tas esi tu. Tas kļūst... Tu kļūsti par daļu no Vārda. Tas atveda tavu ķermeni, nevis...

152 Nu, tu teiksi: "Nu, klau, ļauj man tev kaut ko pateikt. Mans mācītājs..." Man ir vienalga, ko teica tavš mācītājs; svarīgi ir tas, ko saka Vārds! Ja tu gribi būt vista, tad ej ar viņu. Bet, ja tas mācītājs runā citādāk nekā šis Vārds, tad viņš nav ērgļu barotājs; hm-hm, viņš ir vistu, saprotiet, nevis ērgļu barotājs. Saprotat? Bet ērglis ēd ērgļu barību. Saprotat? Tā atdzīvina!

153 Bībele saka, ka ir nepareizi to darīt, bet cilvēks un tā tālāk...un tas, ko jūs visi darāt, ir nepareizi. Sakāt: "Brīnumu laiks ir beidzies." Šajā Bībelē ir teikts, ka Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Ja viņi saka: "Tā ir mentālā telepātija. Un tā ir kaut kāda domu lasīšana, tā izšķiršana. Un visas tās vīzijas un pārējais, tās ir muļķības," redziet, tās ir vistas. Viņi nezina, kas ir ērgļu barība.

154 Bet, brāli, kad tu dzirdi to kļūst, tevī kaut kas ir! Tu esi ērglis jau no paša sākuma. Kāpēc? Tu esi tā sēkla, pār kuru ir uzaususi Dēla augšāmcēlšanās un līgošanas kūlis uz zemes, lai liktu tev atpazīt, ka tu esi ērglis, nevis konfesionāla vista. Vai jūs to saprotat? Ha!

155 "Ja tas Gars, kas uzmodināja Viņu no mirušajiem," Vārds, Vārda Dinamika, "mājō jūsos, tad tas atdzīvina arī jūsu mirstīgo ķermeni." Nu, kā mēs esam miesa no Viņa miesas un kauls no Viņa kaula? Jo, īsumā, kamēr mēs vēl esam mirstīgi grēcinieki, mirstīgi, gatavi mirt, šos ķermeņus, Viņš atdzīvina to ķermeni. Ko nozīmē *atdzīvina*? "Dara dzīvu." Tas gars, kas kādreiz mīlēja iedzert, skraidīt apkārt, pārkāpt laulību un visas tās lietas, tas ir atdzīvināts; nu, tas viss ir miris, un tu esi augšāmcēlies. Tas atdzīvina tavu mirstīgo ķermeni.

156 Tādējādi jūsu ķermeni ir tās dinamikas templis, jo (kāpēc?) jau no paša sākuma jūs esat daļa

no mehānikas. Ak! Lūk, kur ir jūsu augšāmcelšanās. Lūk, kur ir tā draudze augšāmcelšanā līdz ar Viņu. Šie ķermeņi ir atdzīvināti tieši tagad. Redziet, jūs esat dzirdējuši, jūs ticat. Tas pārmainīja tevi no konfesijas uz Vārdu. Saprotat?

157 Dinamika, ja tā nonāk uz ūdens, tas vienkārši rīstīsies: “Brīnumu laiki ir beigušies.” Pum-pum-pum: “Ak, es ticu Bībelei,” pum-pum-pum, “bet nav nekādas...” Pum-pum-pum! Saprotat?

158 Bet, kad Viņš trāpa tiem tūkstoš oktāniem: “Brummm,” un tā traucas uz priekšu, saprotiet. Ak, kā tā Dinamika to aizdedzina! Bet, ja tas trāpa vistai, no tā nav nekāda labuma. Bet, kad tas trāpa ērglim, tas aizlido. Āmen! Dinamika ar mehāniku! Vai saprotat, ko es domāju? Tas ir, ja viņš ir īsts ērglis, lūk, viņš to “sapratīs”.

159 Ļaujiet man šeit izskaidrot jums vienu Rakstu vietu. Es domāju, ka mēs esam atvienojušies no telefona, bet mēs joprojām esam šeit. Jāņa Evaņģēlijā 5:24 Jēzus teica: “Kas dzird Manu Vārdu un tic Tam, kas Mani sūtījis, tam ir mūžīgā dzīvība.” Tagad skatieties, es eju pa ielu un vienkārši uztveru burtiski, to, kas tas ir, bez garīgas izpratnes... Es nelieku tam sacīt kaut ko citu, bet vienkārši sakot to, kas tur teikts, saprotiet, tas pareizais vārds grieķu valodā, oriģinālā, tur ir teikts: “Tas, kas saprot Manu Vārdu.”

160 Lūk, lai pierādītu, ka tas ir pareizi. Es tur eju, un tur pa ielu iet dzērājs, savās rokās turēdams cita vīrieša sievu, un viņš lamājas, un viņš nelietīgi valkā Dieva Vārdu, un dara visu ko tādu. “Klau, vai tu dzirdēji, ko teica sludinātājs? Vai dzirdēji?” “Jā, es to dzirdēju!” Tas nenožīmē, ka viņam ir mūžīgā dzīvība. Saprotat? Saprotat?

“Tas, kas saprot Manu Vārdu,” tas, kas ir ērglis!

161 “Nu, brāli Branham, es gribu vēl kādu Rakstu vietu.”

162 Labi: “Manas avis dzird Manu balsi. Svešniekam tās nesekos.”

163 Kā toreiz tajā “*Laulības un šķiršanās*” gadījumā. Kad Svētais Gars bija man to pateicis, es atnācu un pateicu to tieši tā, kā Viņš teica man.

164 Kāda kalpotāja kundze man tā dzēlīgi pateica, nedaudz uzkliedza. Viņa teica: “Tu laikam ieņem Dieva vietu?”

Es teicu: “Nē, kundze.”

165 Sacīja: “Nu, tu teici, ka viņu grēks ir piedots.” Teica: “Kā?” Teica: “Tikai Dievam ir vara...” Redziet, vēl viens farizejs. Saprotat?....?....

166 Es teicu: “Redzi, lai tu zinātu to, ko Jēzus teica Pēterim un apustuļiem pēc tam, kad viņš saņēma atklāsmi par to, kas Viņš ir.”

Viņš pateica Viņam: “Tu esi Kristus, Dieva Dēls.”

167 Viņš sacīja: “Svētīts tu esi,” redziet, “Jonas dēls, ne jau miesa un asinis tev to atklāja, bet Mans Tēvs, kas ir debesīs, ir to atklājis. Uz šīs klints Es celšu Savu draudzi, un elles vārti to nevarēs uzvarēt. Un Es dodu tev atslēgas; ko tu sasiesi uz zemes, Es sasiešu debesīs; ko tu atraisīsi uz zemes...”

168 Tā ir tā dievišķā Vārda, kas ir kļuvis par miesu, atklāsme. Ja tajā dienā tā bija miesa caur Dēlu, Līgavaini, tad šodien tā ir miesa caur līgavu. Saprotat? “Kam jūs piedodat grēkus, tam tie ir piedoti; kam jūs atstājat grēkus, tiem tie paliek.”

169 Lūk, katoļu baznīca to paņēma un piemēro to saviem priesteriem, bet tas ir miesīgi.

170 Saprotiet, tas, kas to paveica, bija tas garīgais, atklātais Vārds!

171 Tieši tāpēc Viņš pateica, lai viņi iet kristīt Tēva, Dēla un Svētā Gara “Vārdā”. Viņš zināja, ka viņi zināja, kas Viņš ir.

172 Kādu dienu es runāju ar vienu sludinātāju, un viņš teica man, viņš sacīja: “Nu, brāli

Branham, es esmu izgājis un pievienojies, aizgāju uz *tādu un tādu* draudzi, uz vasarsvētku draudzi.”

173 Kad vasarsvētku draudze tagad ir sākusi lietot apaļas vafeles, ziniet. Es domāju, ka jūs esat par to dzirdējuši, košeru, mēness dievu, ziniet. Un viņi visi tam piekrita un ēd to. Tas vīrs teica... Viņa sanāksme devās pie viņa; viņš teica: “Tas, ko es svētīju, ir svētīts.” Nu vai tad tieši to nesaka priesteris, ka viņam “ir vara pārvērst to par Kristus ķermeni”? Saprotiet, tas ir precīzi viens un tas pats, tieši tas pats.

174 Un viņš teica: “Es gribu tev kaut ko pajautāt.” Viņš mēģināja izlocīties tajā jautājumā par Kristību Jēzus Vārdā, jo tas bija cilvēks, kurš teica, ka tas bija...ka tas bija antikrists, kas to darīja. Viņš sacīja: “Vai tu domā, ka tas ir tik ļoti nepieciešams, lai cilvēks tiktu kristīts Jēzus Kristus Vārdā?”

Es sacīju: “Tieši tā.”

175 Viņš sacīja: “Pēc tam, kad viņš ir kristīts Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdā?”

176 Es sacīju: “Tieši tā. Viņš vispār nav kristīts. Saproti? Viņš vispār nav kristīts; nav Vārda. Tas ir nosaukums.” Es teicu: “Tas netiek atzīts.” Es teicu: “Kāpēc...kāpēc Pēteris...”

177 Viņš teica: “Nu, atļauj man tev kaut ko pateikt.” Viņš teica: “Lūk, Apustuļu darbos 10:49 ir teikts: 'Kamēr Pēteris vēl turpināja runāt šos vārdus, Svētais Gars nonāca pār viņiem.'”

178 “Bet,” es teicu, “viņš uzreiz pagriezās un sacīja: 'Kas gan varētu liegt ūdeni šo ļaužu kristīšanai?’”

179 Viņš teica: “Nu, nesen tu tur runāji par Apustuļu darbu 19. nodaļu, kur Pāvils gāja caur Efezas augšējo krastu un atrada tos mācekļus.” Un sacīja: “Nu,” sacīja, “viņi taču nebija kristīti Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā.”

180 Es teicu: “Nē, viņi bija kristīti 'grēku nožēlošanai', nevis grēku piedošanai. ‘Grēku nožēlošanai’, jo Jēzus vēl nebija darīts zināms. Tas upuris vēl nebija nogalināts.”

Viņš sacīja: “Nu, tad kāpēc viņiem bija jāpārkristās?”

181 Es teicu: “Tas vīrs, kuram bija atslēgas, sacīja šādi: “Lai jums ir zināms, ka nav cita Vārda zem debesīm, kas ir dots cilvēkiem, kurā mums lemta pestīšana.””

182 Glābšana notiek tikai Jēzus Kristus Vārdā. “Lai ko jūs darāt vārdos vai darbos, dariet to Jēzus Kristus Vārdā.” Nav neviena cita vārda, nevienas draudzes, nekādas hierarhijas, nekādu titulu vai kaut kā cita! Un tomēr Viņš ir Šāronas roze, ielejas lilija, rīta zvaigzne, Alfa, Omega, sākums un gals, Jehova-Jire, rafa, manase, tas viss. Viņš ir visas šīs lietas, un tomēr Viņš...nevienā no šiem nosaukumiem nav glābšanas; vārdā *Jehova* nav glābšanas; *Šāronas Roze*, kaut arī tas ir Viņš, nav glābšanas; *Tēvs, Dēls un Svētais Gars*, nav glābšanas. Tikai “Jēzus Kristus” Vārdā! Un vēl Bībele mums saka, ka “grēku nožēlai un piedošanai ir jātiek mācītai Viņa Vārdā, sākot no Jeruzālemes un līdz vistālākajām zemes vietām.”

Viņš sacīja: “Vai tu domā, ka tas kaut ko maina?”

183 Es teicu: “Ser, es gribu tev kaut ko pajautāt.” Viņš un es, un mana sieva sēdējām pie galda. Viņš tikko bija ieradies, ieraudzījis mani, pienācis... Es teicu: “Mēs abi esam no Arizonas, mēs šeit dzīvojam. Un es...un mēs pazīstam mūsu pašvaldību, un mūsu rajonu, un visus, un mūsu mēru, un gubernatoru, visus.”

Viņš teica: “Jā.”

184 Es teicu: “Nu, ja es pateiktu tev, brāli, lai tu: 'Aizej un paraksti rēķinu par mūsu pusdienām Arizonas štata gubernatora vārdā,' vai tu dotos un parakstītu to šādi? Vai tu domā, ka viņi pieņemtu to kasē?”

185 “Nu,” viņš sacīja, “es domāju, ka nē.” Viņš teica: “Kāpēc Jēzus tā teica?”

186 Es teicu: “Tur jau tā lieta, saproti. Kāpēc? Ja es pateiktu tev, lai tu: aizej un paraksties par

šīm pusdienām Arizonas štata gubernatora vārdā, un mēs esam Arizonas pilsoņi, un zinām, kas ir gubernators, tu, protams, zinātu, ka ir jāparakstās 'Sema Godarda' vārdā, saproti.” Es teicu: “Tāpēc ka viņš ir šī štata gubernators. Man tevi nav jāpratina, tu zini, kas ir tas gubernators. Un, kad Viņš pateica: 'Tēvs, Dēls un Svētais Gars,' Viņš zināja, kā viņi kristīs. Viņi zināja, kas Viņš ir. 'Manas avis dzird Manu balsi.'” Saprotat? Saprotat?

Viņš sacīja: “Ak, es saprotu.”

187 Bet tagad nākamā lieta, vai tu ticēsi? Saprotat? “Kas dzird Manu Vārdu un tic Tam, kas Mani sūtījis, tam ir mūžīgā dzīvība.” Un, kad šī jaunā mūžīgā dzīvība mājō tevī, tas ir tas potenciāls.

188 Kad jūs tagad esat saņēmuši Svēto Garu, ko viņi saņēma Vasarsvētku dienā; viņi bija mehānika; tagad bija jānāk dinamikai. Viņi bija ticējuši. Ziniet, mūsu labie baptistu draugi mums saka: “Kad mēs ticam, tad mums tas ir.” Bet viņiem tā nebija, kaut arī viņi bija ticējuši.

189 Apustuļu darbu 19. nodaļā viņi bija ticējuši, bet viņiem tā nebija. “Vai jūs esat saņēmuši Svēto Garu, kopš jūs noticējāt?” Saprotat? Viņiem bija mehānika kā nākas, jo tie apustuļi bija... Tas ir, es gribēju teikt, ka Apollis mācīja viņiem un pierādīja ar Bībeli, mehāniku, ka Jēzus bija Kristus, bet viņiem vēl nebija dinamikas. Saprotat? Tā tas ir. Labi.

190 [Pārtraukums lentes ierakstā–Tulk.] ...hānika, jums potenciāli ir tā ķīla, gaida.

191 Lūk, kad tu saņem dinamiku, tu esi atdzīvināts no mirstīgā uz nemirstību. Tas liek visam ķermenim pakļauties Vārdam. Tas liks tev rīkoties citādāk, izskatīties citādāk, dzīvot citādāk. Tas vienkārši padarīs tevi citādāku.

192 Tagad skatieties... [Pārtraukums lentes ierakstā–Tulk.] ...ir atdzīvināts. “Jūs, kas reiz bijāt miruši grēkā un pārkāpumos, un tumsībā, Viņš ir atdzīvinājis.” Ar ko? “Ar Savu Garu, kas uzmodināja,” Lieldienu rītā, “Jēzu no mirušajiem. Un, ja tas mājō jūsu mirstīgajos ķermeņos,” tagad skatieties, “tas arī atdzīvina, dara dzīvus, atved tos pakļautībā Vārdam.”

193 Nu, kā jūs varat apgalvot, ka jums ir tas Gars, bet iet prom no Vārda? Tevi ir atdzīvinājis kaut kas cits. Jo tas atdzīvinās jūsu mirstīgos ķermeņus Vārdam. Protams, tas to izdarīs.

194 Bez tā jūs nepabrauksiet, jūs vienkārši raustīsieties, ja neticēsiet tam visam. Ja daļa no tā ir benzīns, bet daļa ir ūdens, tu nekur neaizbrauksi. Saprotat? Tam ir jābūt simtprocentīgam benzīnam. Ja tā nebūs, būs nepareiza sadegšana, un jums nebūs nekādas jaudas. Saprotat? “Bet es ticu *tam*, bet es neticu *šitam*,” pum-pum-pum-pum. Tu nekur netiksi.

195 Bet, ak, ak, kad tu pieņem to pilnību! Lai tikai tas aizdegas, katrs Vārds ir Patiesība!

196 Tagad paskatieties, mēs jau beidzam, paskatieties uz šo. Ievērojiet, tā ir gluži kā maza...maza sēkliņa, kas guļ zemē.

197 Lūk, potenciāli jūs esat augšāmcēlušies. Tu esi augšāmcēlies, kad tu saņem sevī Svēto Garu. Tieši tad tu esi augšāmcēlies. Tavs ķermenis ir potenciāli augšāmcēlies.

198 Paskatieties uz mazu sēkliņu. Iestādiet to zemē. Tai ir jādzer no Viņa avota, tas ūdens, kas tiek uzliets. Un, kad tā dzer, tā stumjas pretim Viņam, kļūstot arvien līdzīgāka tai sēklai, kas iekrita zemē. Saprotat?

199 Tādā veidā atnāk draudze, caur attaisnošanu, svēttapšanu, kristību ar Svēto Garu, tagad tā ir ziedos. Saprotat? Dieva Gars atnāk caur to.

200 Un šīs pasaules gars tādā pašā veidā ir atnācis caur Antikristu, un tagad tas zied varenā draudžu savienībā, saprotiet, viss kopā.

201 Un tādā veidā atnāk indivīds. Viss darbojas vienādi, pēc vienādiem Dieva mērogiem, jo Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Pievērsiet uzmanību savam ceļam, augot līdz augšāmcēšanās pilnībai, būdami Gara vesti!

202 Kā saule, s-a-u-l-e izvelk to mazo augu, kas dzer no Dieva avota, vienkārši turpina... Redziet, tas var dzert tikai no vienas lietas. Kaut reizi uzlejiet tai sēkliņai naftu, tā to nobeigs. Tā tas ir. Uzlejiet sastāvējušos ūdeni, vecu ūdeni, kas vairs nav labs, piesārņotu ūdeni, tas aizkavēs augšanu. Tā nenesīs augļus. Vai pareizi? Bet uzlejiet patiešām labu, mīkstu lietus ūdeni, āmen, kurā nav nekādas cilvēka radītas ķīmikālijas, vienkārši ļaujiet tam krist uz leju no debesīm, un pavērojiet to mazo augu. Ne no kāda ūdens tas neizaugs tā, kā no lietus ūdens. Pievienojiet tam hloru un to pārējo, ar ko jūs mēģināt mūs sazālot, un pavisam drīz tas to augu nobeigs.

203 Tieši tas notiek šodien. Viņi cenšas dot viņiem ūdeni no konfesionālā avota, un tas aizkavē izaugsmi. Saprotat? Bet lai tikai viņš saņem...

Atnāc, kur žēlastības rāsas lāses mirdz;

Mirdz man visapkārt dienām un naktīm,

Jēzus, pasaules gaisma.

Tad jums tas ir, tad.

Mēs staigāsim gaismā, tajā brīnišķajā gaismā,

Atnāc, kur žēlastības rāsas lāses mirdz;

Tik mirdz man visapkārt!

204 Aizvāciet no manis tos cilvēciskos avotus! "Nevienu citu avotu es nezinu, tikai Jēzus Asinis!" Tas ir vienīgais Avots, kuru es gribu zināt. Lai Vārds mājo manī, Kungs; aplej to ar Tavu Garu.

205 Ievērojiet, lūk, ja tas Gars, kas uzmodināja Jēzu no kapa, mājo jūsos, tad jums potenciāli ir dzīvība; Gara vadīti, lai atdzīvinātu jums Vārdu, lai tam ticētu. Tā lietiņa turpina spiesties uz augšu, kad tā aug.

206 Ievērojiet, Vasarsvētku dienā viņu ķermeņi tika atdzīvināti jaunai dzīvei. Paskatieties, kaut kādu glēvuļu bariņš...

207 Vai es azturu jūs pārāk ilgi? [Sanāksme saka: "Nē."–Tulk.] Redziet, es esmu tikai iesildījies, jā jā, es jūtos labi. Ak vai!

208 Ievērojiet, viņi bija glēvuļi. Ievērojiet. Bet viņiem bija mehānika. Saprotat? Bet viņi visi bija tur nolīduši maliņā, sakot: "Ak, es no viņiem baidos. Ak, es baidos iziet ārā un izteikt kādu apgalvojumu, jo, ak, tur ir visi tie lielie, svarīgie bīskapi un viss kas tāds. Ak, es baidos. Tie priesteri un pārējie, es baidos izteikt to apgalvojumu, baidos pateikt, ka es noticēju Viņam. Ak, es vienkārši nevaru to izdarīt, saprotiet."

209 Bet pēkšņi atnāca tā dinamika. Jā. Un ko tā izdarīja? Tā ne tikai piepildīja viņu garu, iekšieni, bet tā atdzīvināja viņu mehāniku. Viņu ķermeņi tika atdzīvināti. Viņi vairs nebija glēvuļi. Viņi devās ārā tieši to cilvēku priekšā. Tieši tā. "Jūs, Jūdejas vīri, un jūs, kas dzīvojat Jeruzalemē!" Pirms atnāca dinamika, viņi bija tikai mehānika. Saprotat? "Jūs, vīri, kas dzīvojat Jeruzalemē, lai tas jums ir zināms un ieklausieties manos vārdos! Viņi nav piedzērušies, kā jūs domājat!"

210 Es esmu viens no viņiem. *Tas* ir tas! Es parādīšu jums, kas tas ir. Tie ir Raksti. *Tas* ir tas! Un es vienmēr esmu teicis: "Ja šis nav Tas, tad ļaujiet man paturēt šo, līdz atnāks Tas."

211 "Nē, tas ir tas, par ko runāja pravietis Joēls: 'Un tas notiks pēdējās dienās, saka Tas Kungs, Es izliešu Savu Garu pār visu miesu.'" Redziet, dinamika iegāja mehānikā. Viņi vairs nebaidījās.

212 Daži no jums, ļautiņi, kuri baidās, ka kāda sieviete izsmies jūs par to, ka jums ir gari mati vai ka esat pārstājuši lietot kosmētiku; daži no jums, vīrieši, kuri baidās, ka jūsu organizācija jūs izmetīs, kad jūs kristīsiet savu sanāksmi ar Bībelisku kristību; jums ir jāieslēdzas augšistabā, līdz atnāks tā dinamika. Tā tas ir.

213 Tas viņus izmainīja. Tas viņus atdzīvināja. Tas padarīja viņus citādākus. No tā brīža viņi bija

izmainīti cilvēki. Tas atdzīvināja viņus no vecās dzīves, kad viņi bija glēvuļi, lai būtu kā lauva no Jūdas cilts. Viņi neapšaubāmi saskārās ar mocekļu nāvi: pienagloti pie krustiem, piesisti krustā ar galvu uz leju, sadedzināti, iemesti lauvu bedrēs. Viņi vairs nebija nekādi glēvuļi. Nāvei nebija pār viņiem vispār nekādas uzvaras. Tā dinamika bija mehānikā. Tieši tā. Tas atdzīvināja viņu mirstīgos ķermeņus.

214 Tagad paklausieties. Lūk, vēl viena lieta kā pierādījums. Tas atdzīvināja viņus tik ļoti, ka (Vai zināt ko?) viņi tika pacelti augšā debesīs, un viņu mirstīgie ķermeņi bija tā atdzīvināti, ka izmainījās viņu valoda. Tas tikai... Tas atdzīvināja viņu valodu. Tieši tā ir teikts Bībelē. Un viņu mirstīgie ķermeņi bija atdzīvināti, viņu valoda bija atdzīvināta. Viņu domas tika atdzīvinātas. Viņu gari tika atdzīvināti. Viņu dzīve tika atdzīvināta. Viņi bija pilnīgi atdzīvināti! Viņi mēģināja runāt, un viņi vairs nevarēja runāt cilvēku valodās. Viņi bija tik ļoti atdzīvināti Dieva klātbūtnē, ka viņi runāja jaunā mēlē, debesu valodā. Fjū! Kāds atdzīvinošs spēks!

215 “Ja tas Gars, kas uzmodināja Jēzu no mirušajiem, mājō jūsos,” ak, aleluja, “tas atdzīvinās jūsu mirstīgos ķermeņus.” Tas liks jums darīt lietas, ko agrāk jūs nedarījāt. Tad viņi bija piepildīti ar atdzīvinošu spēku. Saprotat?

216 Tavs ķermenis vairs nav pakļauts grēkam; tu, tavas vēlmes.

Viņš saka: “Iesim uz turieni!”

Tu saki: “Aizver savu muti!”

“Ak, mums ir vislielākais...”

“Aizver muti.” Ak, tu esi ērglis!

217 Vai esat kādreiz redzējuši, cik neatkarīgi staigā ērglis? Viņš nelēkā kā maitu lija, saprotiet, pakāļ visam beigtajam un katrai maitai, kas guļ uz zemes. It nemaz. Viņš staigā ar lepnumu.

“Aizver muti.”

“O-o, *tur* ir labas pusdienas.”

218 “Ne man. Saproti, manas vēlmes ir mainījušās, man ir citādāka apetīte. 'Jo cilvēks nedzīvos no pasaules maitas vien, bet no katra Vārda, kas iziet no Dieva mutes.’” Īsteni atdzīvināts ērglis dzīvo no tā. Āmen!

219 Ak, un Viņš, kas augšāmcēla Kristu no kapa, mājodams tevī, ir atdzīvinājis tavu mirstīgo ķermeni Savai klātbūtnei. Tu atpazīsti to. Tu vairs neesi maitēdājs. Tu esi ērglis. Tu negribi šīs pasaules lietas. Tu esi Dieva dēls un meita. Tu mielojies pie Avota, par kuru pasaule neko nezina. Tu dzer no tā. Kāds zina... Pasaule neko par to nezina. Tu ēd apslēpto Mannu, par kuru pasaule nekad neko nav zinājusi, jo tu esi ērglis. Tu esi atdzīvināts tur, kur tu vari pie tās nokļūt. Tu nevari to saņemt *šeit* lejā, tev ir jātiek *šeit* augšā. Tev ir jābūt atdzīvinātam, paceltam tur augšā, lai tas atdzīvinātu.

220 Ko viņi darīja? Viņi runāja citā valodā. Bībelē ir teikts, ka viņi tā darīja. “Viņi runāja visās mēlēs zem debesīm.”

221 Vai jūs varētu to iztēloties? Tie mirstīgie ķermeņi, kas tur bija, teica: “Nu, es nezinu, nu, vai es varu tam ticēt vai nē.”

222 Un pēkšņi viņi bija tik ļoti atdzīvināti, ka viņos ienāca Lauvas no Jūdas cilts drosme, no tā līgošanas kūļa. Ak, tas Ērglis atnāca pasaukt Savējos! “Un viņi nemīlēja savas dzīvības līdz nāvei.” Āmen.

Un būs vēl vairāk to, kas atdos savas dzīvības asinis

Par šo Svētā Gara Evaņģēliju un tā tumšsarkano straumi.

223 Un Dēlam atkal ir jābūt atklātam līgavā pēdējā dienā; ir jāatnāk tam atdzīvinošajam spēkam, jāatdzīvina viņi ārā no tām mirušajām konfesijām un ticības mācībām pie dzīvā Dieva dzīvā Vārda.

Ak!

224 Nē, tas atdzīvināja viņus uz jaunu dzīvi. To pašu tas šobrīd dara mums. Ievērojiet, tātad, viņi bija tik atdzīvināti tajā atdzīvinošajā Spēkā! Lūk, es...

Tagad klausieties uzmanīgi. Es cenšos jums parādīt.

225 Tas atdzīvinošais Spēks bija ne tikai viņu dvēselē, bet tas bija it visur viņos. Tas... Dinamika ienāca ne tikai atdzīvināt, bet tā atdzīvināja mehāniku. Vai jūs saprotat, ko es gribu pateikt? Viņi bija tik ļoti atdzīvināti, ka viņu mēles sāka runāt citā valodā. Viņi bija tik ļoti atdzīvināti ar Kristus augšāmcelšanās spēku, ka viņi uzlika rokas... Viņi bija tik ļoti atdzīvināti ar atdzīvinošo spēku, ka tad, kad viņi uzlika rokas slimajiem, tie kļuva veseli. "Tas atdzīvināja jūsu mirstīgos ķermeņus." Viņi tika dziedināti, kad viņi uzlika savas rokas.

226 Un tas Gars atdzīvināja viņu kopīgo sadraudzību ar Dievu tā, ka arī viņi bija tik ļoti atdzīvināti Dieva klātbūtnē, ka tad, ja kāds nomira un viņa dvēsele bija aizgājusi, tas atsauc viņu atkal atpakaļ dzīvē. Āmen! Slava! Nu es jūtu dievbijību.

227 Tieši tā, atdzīvināti! Viņa augšāmcelšanās bija ne tikai Viņam, bet jebkuram, kas to vēlas, tai iepriekšnolemtajai sēklai, kas tur gul. Atdzīvina, atdzīvina mirstīgo ķermeni!

228 Viņi uzlika rokas slimajiem, tie kļuva veseli. Viņi lūdās; Garā viņi redzēja vīzijas, atsauc mirušos atpakaļ dzīvībā. Tā tas ir. "Atdzīvināja viņu mirstīgos ķermeņus."

229 Ja tas ienāk tevī, ja tas ir... Lūk, tu vari teikt, ka tā ir, bet, ja tā patiešām ir, tad tam sekos šīs zīmes, saprotiet. "Tas atdzīvina tavu mirstīgo ķermeni." Tas atdzīvinās tevi.

230 Un tā, ievērojiet, atdzīvināšana Dieva klātbūtnē. Kāpēc? Tas bija Dieva Gars, kas augšāmcēla Jēzu no kapa. Un Dieva Gars... "Es dodu viņiem mūžīgo dzīvību," kas ir cēlies no grieķu vārda, ja jūs to papētīsiet, *Zoe*, kas virza to caur tevi un tad atdzīvina viņus...pat viņu prātus.

231 Tagad skatieties. Kā jūs varat teikt, ka tas Gars mājo jūsos? Pat ja tu esi izdarījis visu, kas tev šķiet pareizi, lūk, kāds ir tas pierādījums, vai tev tas ir vai nav. Ja tas Gars, kas bija Kristū, ir tevī, tad tas atdzīvina tevi arī Vārdam, jo Viņš ir Vārds. Bet, ja tas, gluži otrādi, atdzīvina tevi prom no Vārda, tad tas nav Kristus Gars! Vienalga, ko tu esi darījis, ja tas nevirza tevi pie Vārda. "Manas avis dzird Manu balsi, un tās dzīvos no katra Vārda," katra Vārda! Es nesen par to runāju.

232 Mana paša māte, viņa jau ir aizgājusi, bet viņa bija ļoti dīvaina sieviete. Viņa bija, ziniet, pa pusei indāniete, un viņa bija dīvaina. Bet tajā pašā laikā viņa bija tāds cilvēks, kurš neredz sapņus. Un es nedomāju, ka... Visā savā mūžā viņai bija tikai četri vai pieci sapņi. Bet katru reizi, kad viņai bija sapnis, tas bija patiešs. Ja viņai bija sapnis, tas bija patiešs.

233 Es atceros vienu reizi, kad es tikko sāku sludināt, pirms daudziem gadiem. Mēs dzīvojam tepat ceļa augšgalā, tepat blakus šai vietai. Un es sludināju tepat, šajā draudzē. Un viņai bija sapnis, ka es stāvu šeit blakus trim pakāpieniem. Un es stāvēju un sludināju visiem, ka viņiem ir jāuzkāpj pa šiem trim pakāpieniem, pirms viņi nonāks uz lielceļa. Un uz tā lielceļa bija neliela pērļveidīga balta svītra, kas veda tieši uz debesu durvīm, uz pērļu vārtiem. Un tā pērle bija izstiepusies līdz pat šo pakāpienu augšai. Vai tad tieši tāds nav mans vēstījums šodien: taisnošana, svēttapšana, Svētā Gara kristība! Un es stāstīju, ka cilvēkam ir jāuzkāpj pa šiem trim pakāpieniem, lai viņš spētu iet pa to lielceļu. Un sacīja, ka...

234 Un tur pienāca viena kundze. Lūk, jūs zināt, kādas kurpes cilvēki nēsāja pirms trīsdesmit pieciem gadiem. Tur pienāca kāda kundze, viņai bija tādas varen lielas kurpes, kādas viņas valkāja šodien, ar tievu papēdi. Un viņa pienāca. Un es teicu: "Brītiņu pagaidi, māsa. Tu nevari iet pa to lielceļu ar tādām." Un es teicu: "Tu...tu, nevari tā darīt."

235 Bet viņa teica: "Ha!" Viņa pateica, paskatījās apkārt uz tām pārējām sievietēm, sacīja: "Neticiet viņam. Viņš ir traks. Saprotat? Neticiet viņam. Es parādīšu jums, ka es varu būt taisnota, darīta svēta un piepildīta ar Svēto Garu, un joprojām staigāt šādi." Un viņa... Es vienkārši ļāvu viņai iet. Es neko vairāk nevarēju izdarīt, nevarēju viņu apstādināt. Un viņa uzlēca uz tā lielceļa. Un viņa

atskatījās atpakaļ uz tām māsām un sacīja: “Redziet, es jums teicu!” Viņa sāka skriet augšup, un viņa...

236 Jūs zināt, kā ir teikts Bībelē, Jesajas 5.[3.] nodaļā, ka viņām būs “izslieti kakli”. Viņām nākas tā darīt; viņām nav stabilitātes, saprotiet. “Gorās kā...” Viņām tā ir jādara, ir jāgrozās: “Iedamas gorās, sikiem solīšiem žvadzina; redziet, Ciānas meitas pēdējā dienā.”

237 Un viņa sāka skriet pa to lielceļu tik ātri, cik vien spēja. Un pēc kāda brītiņa tas ceļš kļuva arvien šaurāks un šaurāks. Viņa sāka grīļoties, lūk, *šādi* gorīdamās, un viņa nokrita malā.

238 Un māte teica: “Tie bija visbriesmīgākie kliegzieni, kādus es savā mūžā esmu dzirdējusi, kad tā sieviete iekrita tajās liesmās un dūmos, dodoties arvien zemāk un zemāk tādā veidā.” Teica, ka es “pagriezios un teicu: 'Redzat?’”

239 Vienkārši viņa paklausīja visam, izņemot vienu Vārdu, saprotiet, visam, izņemot vienu Vārdu. Protams, pentakostu sievietes var būt glābtas, darītas svētas un piepildītas ar Svēto Garu, un tad ciest neveiksmi. Pilnīgi noteikti. “Cilvēks nedzīvos no maizes vien, bet no katra Vārda, kas iziet.” Saprotat? Saprotat? Un viņa cieta tajā neveiksmi. Un, kā es jau teicu, saprotiet, viņa būtu pa to aizgājusi, bet, redziet, viņa nepaklausīja; es sacīju viņai, kas gaidīja priekšā. Un Viņš ir uzrakstījis Evaņģēliju caur mācekļiem, apustuļiem, un apustuļu un praviešu mācību, un tā tālāk, bet viņi neklausīsies.

240 Tagad paskatieties uz šo atdzīvinošo spēku, *Zoe*, kas atnes Vārdu; tad tas prāts, kas bija Kristū, ir tevī. Es cenšos jums parādīt, ka jūs, kad jūs augšāmcēlaties... Kad Dievs augšāmcēla Jēzu no mirušajiem, Viņš augšāmcēla arī tevi un arī atdzīvināja dzīvei līdz ar Viņu; tagad tu esi atdzīvināts dzīvei, lai gan toreiz tu biji tikai atribūts Viņa domās, bet Dievs bija redzējis Sevī pašas beigas, saprotiet. Kad Dievs paskatījās lejup uz to ķermeni...

241 Ģetzemanes dārzā tas Gars Viņu atstāja. Viņam bija jāmirst, cilvēkam. Atcerieties, draugi, Viņam nebija tas jādara. Tas bija Dievs. Dievs svaidīja šo miesu, kas bija cilvēka miesa. Un Viņš ne... Ja Viņš būtu devies tur augšā kā Dievs, Viņš nekad nebūtu miris tādā nāvē; Dievu nevar nogalināt. Bet Viņam nebija tas obligāti jādara.

242 Bet atcerieties, ka Viņš devās uz turieni ar tevi Sevī. Saprotiet, Dievs vēl nekad nebija atšķīris līgavu no Līgavaiņa. Tātad, kad Dievs paskatījās lejup uz Kristus ķermeni, Viņš redzēja gan vīrišķo, gan sievišķo. Tas viss bija izpirkts šajā vienā ķermenī. Saprotat? Viņi ir viens, tas pats, tas pats Vārds. Tas pats Vārds, kas runā par Līgavaini, runā par līgavu.

243 Nu, kā gan līgava var atnākt un neizpaust visu, kas bija apsoliāts par Viņu; un atnāktu Līgavainis, un Viņš nebūtu līgava? Bet, kad Viņš izdarīja visu, pat tā, ka pēc tam pierādīja to, augšāmceldams Sevī no mirušajiem, vai tad arī Līgavai nav jāizdara tas pats, nav jābūt tieši tādai, kā Vārds saka, ka viņa būs šajās pēdējās dienās? Vai tad viņai nav jāatgriežas caur Maleahijas 4. [3.] nodaļu? Vai tad Viņai nav jātiek izpaustai, kā tas notika Sodomas dienās? Vai tad pasaulei nav jāklūst tieši tādai, kāda tā ir tagad? Vai šīs visas lietas nav Dieva Vārda, kas mums ir darīts zināms, pilnīga identifikācija?

244 Nu, draugi, es zinu, ka es jūs ilgi aizturu, līdz pusdienām vēl ir piecpadsmit minūtes, bet varbūt līdz tam laikam es jau pabeigšu. Bet ievērojiet, ieklausieties tajā, cik tas ir perfekti. Es nezinu, kad es jūs atkal redzēšu. Saprotat?

245 Paskatieties, ievērojiet sekojošo. Bet Dievs paredzēja līgavu Līgavainī. Aleluja! Saprotiet, lai izglābtu Savu sievu, tāpat kā Ādams, Viņam bija jāiet kopā ar viņu. Ādams zināja, ko viņš darīja; Ieva nezināja, ko viņa darīja, bet Ādams izgāja ārā kopā ar savu sievu. Saprotat? Un Jēzus ieņēma Savas sievas vietu un kļuva par grēku viņas dēļ. Atcerieties, Viņš kļuva par jums, Viņš izcietā jūsu sodu, lai jūs varētu stāvēt Viņa vietā. Viņš stājās tavā vietā, lai tu varētu stāties Viņa vietā. Kāda mīlestība! Kāda sadraudzība! Kā mēs varam to noliegt? Kā mēs varam darīt ko citu, kā vien mīlēt Viņu, draugs? Es varētu turpināt to stundām ilgi, bet pavirzīsimies nedaudz tālāk.

246 Kā Vasarsvētku pārdzīvojums šodien un Svētā Gara atnākšana šajās pēdējās dienās, kā ir

apsolīts, tas ir kā īpašumtiesību dokuments. Saprotat?

247 Lūk, jūs varat saņemt kaut kādas īpašumtiesības. Protams. Saprotat? Jūs varat saņemt īpašumtiesības uz kaut kādu vietu, bet tas vēl nenozīmē, ka tā ir tava. It nemaz. Kāds jau agrāk varēja atnākt un iesniegt par to prasību. Bet, kad tu saņem īpašumtiesību dokumentu, tas parāda, ka visas kādreizējās pretenzijas ir izsvītrotas jau no pašiem pamatiem. Vai pareizi?

248 Un, kad cilvēks ir pateicis, ka tic Vārdam, un tad, kad atnāk Svētais Gars, tas ir tas īpašumtiesību dokuments. Un tas dod tev atļauju (kad tev ir tas īpašumtiesību dokuments), ka katra tā daļiņa pieder tev, un viss, kas ir uz tā, pieder tev. Āmen! Un tas dod mums to dokumentu, kad Svētais Gars nonāk uz to īpašuma dokumentu, ko Dievs tur redzēja vēl pirms pasaules radīšanas un ierakstīja viņa vārdu dzīvības grāmatā; bet piedzima caur vīrieti un sievieti un bija pakļauts grēkam, un vainīgs grēkā. Bet, kad es tam noticeju, es saņēmu to dokumentu; bet, kad atnāca Svētais Gars, tas bija tas īpašumtiesību dokuments, ka viss, kas bija pret mani, vai nu to bija izdarījusi mana māte, izdarījis mans tēvs, izdarījusi mana vecmāmiņa...

249 Tāpat kā tas bērniņš ar epilepsiju, par kuru es lūdzu pirms dažām minūtēm, tā atnāca caur vecvecākiem. Tā epilepsija virzījās un pārgāja uz to bērnu, es teicu.

250 Bet, kad atnāca tas īpašumtiesību dokuments, tas izsvītroja, visu atcēla. Tad manās rokās ir tas īpašumtiesību dokuments. Āmen! Un tikpat droši, kā tas Gars, kas uzmodināja Kristu no mirušajiem, man ir īpašumtiesību dokuments, ka es esmu daļa no tā Ķermeņa, kad Svētā Gara īpašumtiesību dokuments liek tam Vārda ķermenim dzīvot tieši tā, kā tas darīja Viņā, kā Viņš apsolīja pēdējā dienā. Īpašumtiesību dokuments! Visi mani grēki ir izsvītroti, visi jūsu grēki ir izsvītroti ar Jēzus Kristus Asinīm, un Svētais Gars ir atnācis kā īpašumtiesību dokuments uz to īpašumam, ko Dievs dod man caur žēlastību, caur paredzējumu. Ak vai!

251 No kā jūs baidāties? Nav brīnums, ka Viņš teica: "Nebaidies, Tas esmu Es, kas bija miris un atkal ir dzīvs, un Es esmu dzīvs mūžīgi mūžos; un Man ir nāves un elles atslēgas." Neuztraucieties ne par ko. Pat nāve jums nekaitēs. Skatieties. Brīnišķīgi!

Tagad patiešām pasteigsimies.

252 "Īpašumtiesību dokuments! Parāds ir samaksāts. Viss, kas bija pret to, ir izsvītrots. Ha-ha-ha! Slava! Varbūt es uzvedos mulķīgi, bet es jutos labi. Ievērojiet. Saprotat? Ak, īpašumtiesību dokuments, vai jūs saprotat, ko tas nozīmē? Vai tu saproti, ko tas nozīmē, brāli? Nekas nevar tev to atņemt. Āmen. Es esmu īpašnieks. Āmen. Kāds...

253 Kāds dokuments? Es tagad esmu ieguvis labumu kā labuma guvējs no Viņa nāves, apbedīšanas un augšāmcēlšanās. Viņš kļuva par mani, lai es varētu kļūt par Viņu. Lūk, Viņš kļuva par grēcinieku, lai es varētu kļūt par dēlu, āmen, un kļūt par šī īpašumtiesību dokumenta īpašnieku. "Jo šīs zīmes sekos tiem, kas tic," saprotiet, īpašumtiesību dokuments!

Tagad, ātri, pirms... Mums ir vēl apmēram desmit minūtes.

254 Tagad ātri apskatīsim atdzīvināšanu, kas ir no tā Gara. Es parādīšu jums dažas zīmes, lai jūs saprastu. Skatieties, tagad pavērojiet to, mana tēma bija šis "atdzīvinošais spēks". Pēc tam, kad Dēls bija augšāmcēlies, paskatieties, ko tas izdarīja ar viņiem Vasarsvētkos, ko tas viņiem izdarīja, ko šis atdzīvinošais spēks izdarīja viņiem. Tas atdzīvināja viņus.

255 Tagad paskatīsimies, ko tas izdarīja ar Stefanu. Stefans bija piepildīts ar atdzīvinošu spēku. Vai pareizi? Redziet, viņš bija piepildīts ar atdzīvinošu spēku. Tas nepadarīja viņu bailīgu. Viņš sacīja: "Jūs, stūrgalvji ar neapgraizītām sirdīm un ausīm, jūs vienmēr pretojaties Svētajam Garam; kā darīja jūsu tēvi, tā darāt arī jūs. Kuru no praviešiem, kas pasludināja Taisnā atnākšanu, jūsu tēvi nav nomētājuši ar akmeņiem?" Ak vai! Tas viņam bija kaut ko izdarījis. Protams, viņš bija piepildīts ar atdzīvinošu spēku.

Un viņi teica: "Mēs tiksim vaļā no šī puīša!"

256 Un, kad viņš mira... Viņi nomētāja viņu ar akmeņiem; un pret viņa nabaga galvu sitās

akmeņi. Viņš paskatījās augšup un sacīja: “Es redzu debesis atvērtas.” Darbojās atdzīvinošais spēks. “Es redzu debesis atvērtas un Jēzu stāvam pie Dieva labās rokas.” Lūk, ko atdzīvinošais spēks izdarīja Stefanam.

257 Ievērojiet vēl vienu puisī, kuram bija šis atdzīvinošais spēks, viņa vārds bija Filips. Viņš bija tik ļoti piepildīts ar atdzīvinošu spēku. Viņam bija varen liela, brīnišķīga sanāksme Samarijā. Ļaunie gari tika izdzīti. Cilvēki tika kristīti Jēzus Kristus Vārdā. Viņiem bija īsta sanāksme. Bet Gars uzrunāja viņu, ak, nonāca dinamika, un Tas sacīja: “Atstāj šos atmodas dievkalpojumus.” Bet ko teiks kalpotāji? Nav nekādas nozīmes, ko viņi saka. Saprotat? Viņš bija piepildīts ar atdzīvinošu spēku. Viņam bija tas benzīns, un pār viņu nonāca dinamika. Sacīja: “Izej tur ārā tuksnesī.”

258 Un tur viņš atrada kādu galminieku un kristīja viņu Jēzus Kristus Vārdā; vienu vīru, kurš aizveda to vēstījumu uz Etiopiju. Vai pareizi? Un viņš paklausīja Dievam.

259 Paklausībā Dievam, ja jūs neesat kristīti Jēzus Kristus Vārdā, izdariet to un tad paskatieties, kā tas atdzīvinošais spēks jūs paņems. Saprotat?

260 Kad Stefans bija izdarījis to svarīgo lietu...tas ir, nevis Stefans, bet Filips bija izdarījis to svarīgo lietu, atstājis to lielo atmodu un paklausījis Dieva pavēlēm, kad viņš izpildīja, izpildīdams...kristīdams to galminieku, būdams paklausībā Dievam, viņš bija tik ļoti piepildīts ar to atdzīvinošo spēku, ka tas aizrāva viņu prom. “Tas atdzīvinās jūsu mirstīgos ķermeņus, ja tas Gars, kas uzmodināja Jēzu no mirušajiem...” Tas tā atdzīvināja Filipu, ka viņš tika redzēts tikai varbūt kādas simt piecdesmit jūdzes tālāk, kaut kur citur, citā valstī. Tas atdzīvināja viņa mirstīgo ķermeni. Kā viņš to izdarīja? Viņš bija tik ļoti piepildīts ar to atdzīvinošo spēku.

261 Ak, dzīvā Dieva draudze, mēs nevaram šeit sēdēt ar knupīšiem, ar kuriem mēs auklējamies šeit šodien. Mums ir jābūt piepildītiem ar atdzīvinošu spēku un jālūdzas, līdz Svētais Gars mūs atdzīvina! Kādu dienu mums ir jābūt paņemtiem uz turieni tajā aizraušānā. Tieši tā. Āmen! Ak vai!

262 Piedodiet man šo izteicienu. Es aizdomājos par mammu, kas gatavo tos mazos sūkājamus maisiņus, kurus mēs reiz lietojām zīdaiņiem. Dažas no jums, vecākās mammas, atceras to. Tas mazulis sāk kliegt; jūs paņemat dažas kafijas pupiņas un nedaudz cukura, ietināt to maisiņā un dodat viņam to sūkāt, lai viņu nomierinātu. Tajā nav nekāda spēka. Tas viņu nobeigs, saprotiet, tas kofeīns tur iekšā un viss pārējais, nedaudz saldināts, lai viņš to norītu, tas iebaro viņam kofeīnu.

263 Mēs esam noguruši no tāda veida muļķībām. Atgriezieties atpakaļ! Jūs esat ērgļi, atgriezieties pie Dieva Vārda! Esī dūšīgs. Nekas nevar ievainot tavas jūtas, tāpēc tu esi brīvs no visiem cilvēciskajiem skandāliem. Lai ko arī kāds sacītu pret tevi, tas tikai atnes vairāk mīlestības. Āmen. Un atdzīvinošais Spēks...pacelts augšā debesīs, ērglis, kas jau ir aizlidojis virs tām vistām tur augstu debesu vietās Jēzū Kristū! Ak!

Tas bija uz Filipa. Tā atdzīvināja viņu, aizrāva viņu prom.

264 Apskatīsim citu cilvēku. Bija kāds vīrs, vārdā Enohs. Lūk, apmēram piecsimt gadus viņš bija staigājis ar katru Dieva Vārdu. Viņam bija šāda liecība: “Es ne reizi neesmu pievīlis Viņa Vārdu.” Viņš bija tik ļoti piepildīts ar atdzīvinošo spēku, ka tad, kad viņam pieskārs dinamika, tai mehānikai, viņam pat nebija jāmirst; viņš vienkārši tika paņemts mājās. Vienkārši sāka iet... Viņš bija tik... Tāpat kā Filips, viņš kļuva tik pilns ar atdzīvinošo spēku, ka tā vietā, lai dotos uz Gazu un dotos kaut kur citur, viņš tika atrasts tur augšējos krastos. Tā vietā, lai dotos uz turieni, viņš vienkārši aizgāja, ak, sacīja: “Es tik un tā esmu vecs vīrs. Man vienkārši ir tik daudz atdzīvinoša spēka, ka es vienkārši došos taisni prom no zemes.”

265 Tas ir tas pats atdzīvinošais spēks, kas mums ir tieši tagad. Saprotiet, tas atdzīvinās jūsu mirstīgo ķermeņi. Vai tad tā nav? Tas ir tas atdzīvinošais spēks.

266 Enohs ar šo perfekto liecību, ka: “Visu, ko Dievs man lika darīt, es izdarīju. Visu, ko es redzēju, ka Viņš man teica izdarīt, es to izdarīju.” Un viņš kļuva tik pilns ar dinamiku jeb...jeb mehāniku, ka tad, kad tas atdzīvinošais spēks pieskārs viņam, tai mehānikai, tas vienkārši uzreiz pacēla viņu augšā. Viņš no zemes iesoļoja debesis.

267 Lūk, tagad paskatieties, par Eliju. Pēc tam... Paskaties, Elija, tas lielais pravietis, sava laika cilvēks. (Atvainojiet.) Brāli, māsa, tajos laikos viņš bija dragājis tās sievietes ar izkrāsotām sejām, tās Jezabeles un Ahabus, un stāvējis līdz... Un šķita, ka neviens nestāv kopā ar viņu. Un viņš norāja un dragāja, un stāvēja tur, un Dievs rūpējās par viņu un visur viņam palīdzēja. Ziniet, kādu dienu tas vecais vīrs nogura. Viņš sacīja: “Es kļūstu vecs, tā ka es vairs nevaru turpināt.” Viņam bija, man šķiet, deviņdesmit gadu, ļoti vecs; un viņš tur staigāja, un viņš bija tik piepildīts ar atdzīvinošu spēku. Vai zināt ko? Viņš paskatījās pāri Jordānai.

Ak Dievs! Es teju vai varu redzēt to otru krastu. Vai jūs redzat?

268 Tik piepildīts ar atdzīvinošo spēku, ka viņš ieraudzīja tur piesietus ratus, dažus uguns zirgus un uguns ratus, kas bija piesieti tur pie kāda koka. Viņš vienkārši pārgāja pāri tai upei un devās Mājās, pat nenomirstot. Atsūtītais atdzīvinošais spēks lika no debesīm atnākt ratiem un paņemt viņu augšā. Pat novilka savu mēteli un nometa to Elijam. Tā tas ir.

269 Lūk, tad tas puisis pacēla tās drānas (tas atkal attēlo draudzi), saprotiet, pacēla tās drēbes. Lūk, viņš izdarīja divreiz vairāk brīnumu, kas ir līdzība par Kristu un draudzi. Saprotat? Elija izdarīja četrus, viņš izdarīja astoņus. Redziet, lūk, viņam bija divkārtšs spēks, jo viņš to prasīja. “Lielākas lietas par šīm, ko Es daru, jūs darīsi.” Saprotat? Bet viņš bija tik pilns ar atdzīvinošo spēku un pārējo, ka viņš izdarīja divreiz vairāk visas tās lietas, ko izdarīja Elija, vairāk nekā viņš. Un ievērojiet, viņš nodzīvoja savu dzīvi līdz apmēram astoņdesmit vai deviņdesmit gadu vecumam, un viņš kļuva vecs, un viņš nomira. Viņš nomira, un tie viņu aiznesa un apglabāja.

270 Ziniet, nu, šis atdzīvinošais spēks viņu neatstāja. Daudzus, daudzus gadus pēc tam, kad visa miesa bija nopuvusi no viņa kauliem, viņš gulēja kapā. Un kādu dienu viņi nesa kādu mirušu vīru, un viņi ieraudzīja ienaidnieku, un viņi vienkārši uzmeta to vīru uz Elīsas kauliem. Uz tiem kauliem bija tik daudz atdzīvinoša spēka, ka tas cilvēks uzlēca kājās atkal dzīvs. Ak!

271 “Tas atdzīvinās jūsu mirstīgos ķermeņus.” Kaut arī miris un sapuvis kapā, tomēr šis atdzīvinošais spēks dusēja uz tiem pīšļiem. Aleluja! Ak! “Viņš, kas augšāmcēla Kristu no mirušajiem, atdzīvinās arī jūsu mirstīgos ķermeņus!” Elija toreiz, Elīsa un Elija...

272 Atcerieties, tas mirušais vīrs, tas pravietis, piepildīts ar to atdzīvinošo spēku, gulēja tajā kapā un bija pilnīgi sapuvis; tur bija tik daudz atdzīvinoša spēka, ka uzmeta viņam mironi, tas atdzīvojās. Viņš joprojām varēja uzlikt rokas slimajiem, vai ne? Āmen. Te nu tas ir.

273 Un atcerieties, ka mēs esam miesa no Viņa miesas, Jēzus Kristus. “Mēs esam miesa no Viņa miesas un kauls no Viņa kaula.” Ak, no tā nav iespējams izvairīties; mēs augšāmcelsimies, un tas arī viss. Tu augšāmcelsies, tas arī viss.

274 Lieldienas nozīmē vairāk nekā tikai kāda tradīcija. Tās ir arī šobrīd, jo mūsu ķermeņi ir atdzīvināti līdz ar Viņu, un mēs esam sēdināti debesīs.

275 Un šis ķermenis var sapūt jūrā, tas var sapūt zemē, no tā var nepalikt pāri pat karote pīšļu, bet viņa iznāks. Jo tas Gars, kas augšāmcēla manu Kungu no mirušajiem, ir atdzīvinājis šo mirstīgo ķermeņi. Tas ir atdzīvinājis tavu iznīcīgo ķermeņi. Un mēs esam Viņa labuma guvēji no Viņa augšāmcelšanās, no Viņa mūžīgās dzīvības polises, par kuru es tik daudz runāju, ziniet. Nav brīnums, ka Viņš teica: “Nebaidies.” Viņš zināja.

276 Jo, kā teica Pāvils: “Nāve, kur ir tavs dzelonis? Kaps, kur ir tava uzvara? Es esmu piepildīts ar atdzīvinošu spēku. Pateicība Dievam, kas mums dod uzvaru caur mūsu Kungu Jēzu Kristu.” Tieši tā! Atdzīvinošs spēks. Ak vai!

277 Viņš ir dzīvs mūžu mūžam, “tas pats vakar, šodien un mūžīgi”. Ebrejiem 13:8. Ievērojiet, Mesija, Svaidītais, tāpat arī Viņa līgava ir maza mesiāniete, saprotiet, svaidītā.

278 Ievērojiet, nāve neaptur Dieva atdzīvinošo spēku. Nāve nevar apturēt to. Kad jums tas ir, tas ir mūžīgs. Nekas nevarēs to apturēt. Jūs nevarat to iejūgt, jūs neko nevarat tam izdarīt. Tu nodzīvo savu dzīvi, tas joprojām neaptur to; tas ir tieši tāds pats, kāds tas bija.

279 Ievērojiet, Mozus bija piepildīts ar to atdzīvinošo spēku. Vai tiešām? Viņš bija pravietis, pie kura nāca Vārds. Viņš bija daļa no Vārda. Viņš bija tās dienas Vārds. Vai pareizi? Un astoņus simtus gadus pēc savas nāves viņš stāvēja tur uz Pārveidošanas kalna kopā ar Eliju. Vai pareizi?

Atdzīvinošais spēks, nāve nekad to nepaņem. Nē, nē. “Es atkal to augšāmcelšu.” Atnāca tie eņģeļi, apglabāja viņu tur ielejā. Viņš bija satrūdējis un izzudis, viņa kauli un viss pārējais bija izzudis, bet atdzīvinošais spēks joprojām bija tur. Tas atdzīvināja viņu un piecēla viņu. Un tur nu viņš bija, stāvēja tur. Ievērojiet.

280 Jūs teiksiet: “Vai tiešām, brāli Branham, astoņus simtus gadus vēlāk?” Ak vai!

281 Ja jūs gribat izlasīt Mateja Evaņģēlijā, man ir Rakstu vieta, Mateja 27:51. Varat pierakstīt, atzīmēt to. Kad visi tie, kas bija toreiz, kas ticēja, ka Viņš atnāks... Šeit Bībelē ir teikts, ka pēc tam, kad Viņš atnāca, viņi gulēja zemē. Atdzīvinošais spēks bija uz viņiem, un viņi bija daļa no Viņa, tie svētie. Viņi bija daļa no Viņa, jo viņi bija ticējuši Viņam.

282 Potenciāli viņiem bija tā dzīvība caur upurēto aitu, caur samierināšanu, kas it nekādi nevarēja pārnest aitas garu atpakaļ uz to cilvēku. Kā tad ir tagad ar tā Cilvēka, paša Dieva, Garu uz tevis, saprotiet, cik daudz vairāk tā atdzīvinošā spēka ir mums! Bet kā samierināšana par grēku tika upurēts jērs, tā bija līdzība. Tas, kas ir mums, tā nav līdzība; tas ir pats oriģināls. No kā mēs baidāmies? Un tie puīši, kuriem bija tikai līdzība, kas norādīja uz Viņa augšāmcelšanos, viņi devās kopā līdz ar to.

283 Kā toreiz Ījabs savā lielajā sasprindzinājumā, ak, viņam viss bija atņemts! Velns sacīja: “Iedod viņu man. Es panāksu, ka viņš nolādēs Tevi Tev sejā.” Un tad viņam tika atļauts.

284 Teica: “Tikai neatņem viņam dzīvību.” Un viņš atņēma viņam visu, izņemot viņa dzīvību.

285 Un pat viņa sieva vērsās pret viņu. Ir teikts, ka viņas elpa kļuva viņam sveša. Citiem vārdiem sakot, viņai viņš vairs nerūpēja. Šķita, ka viņa vairs viņu nemīl, vienkārši atgrūda viņu. “Ījab, tu esi nožēlojams! Kāpēc tu vienkārši nenolādē Dievu un nemirsti?”

Teica: “Tu runā kā negudra sieviete.” Ak vai!

286 Redziet, viņš cieši turējās pie tā, kas viņam bija. Lūk, viņš bija pravietis. Viņš teica: “Es neesmu grēcinieks. Es esmu piensējis paredzēto upuri.” Āmen. Viņš zināja, uz kā viņš stāv. Viņš stāvēja uz Vārda. Nebija svarīgi, ko teica citi, viņš stāvēja cieši uz Vārda. Tad tā ārkārtīgā stunda... Teica: “Tu runā kā negudra sieviete.” Viņš teica: “Tas Kungs deva, Tas Kungs atņēma, nu, svētīts lai ir Tā Kunga Vārds!” Teica: “Es atnācu šajā pasaulē bez nekā. Es atnācu šeit kails, tāpat es arī aiziešu. Svētīts lai ir Tā Kunga Vārds!” Sēdēja tur viss noklāts ar augoņiem, viņa bērni bija miruši, viņš bija nabadzībā, un visi viņa draugi bija vērsušies pret viņu, viņa draudzes locekļi, viss pārējais, kas tija sevi ar... Un kāds nelaimīgs, nožēlojams cilvēks! Neviens no jums vēl nekad nav piedzīvojis ko tādu. Viņš joprojām turējās pie tā Vārda.

287 Viņš bija ērglis. Ak vai! Nevar taču vienmēr noturēt to plēvi uz viņa acīm. Nē, nē. Un pēkšņi, stāvēdams uz tā Vārda, kas notika? Debesis noskaidrojās, sāka dārdēt pērkonī, sāka zibēt zibeņi, un Ījabs pacēla acis un ieraudzīja vīziju, sacīja: “Es zinu, ka mans Izpircējs ir dzīvs. Pēdējā dienā Viņš stāvēs uz šīs zemes. Un, kaut arī vēlāk ādas tārpī būs iznīcinājuši šo ķermeni, kaulus un visu, tas atdzīvinošais spēks būs tur. Es pats redzēšu Dievu. Es redzēšu Viņu pats. To redzēs manas acis, nevis kādas citas.” Vai pareizi? “Kaut arī vēlāk, kad manī vairs nebūs iekšu, kaut arī pēc tam, kad ādas tārpī, kas šobrīd ir manā ķermenī, iznīcinās to.”

288 Ziniet, tie tārpī neatnāk pie tevis. Tie tārpī jau ir tevī, tavi paša tārpī. Vai jūs kādreiz esat to ievērojuši? Ielieciet kādu zārkā un noslēdziet to hermētiski, tie kukaiņi jūs tik un tā apēdīs, jo tie ir jūsos. Tu jau no paša sākuma esi vienkārši kukaiņu krātuve, tur iekšpusē.

289 “Lai gan tārpī, mani tārpī mani iznīcinās, manu miesu, tomēr savā miesā es redzēšu Dievu.”

290 Un tajā augšāmcelšanās rītā! Slava! Aleluja! Matejs, šis varenais rakstītājs, 27:51 teica: “Kad Viņš bija augšāmcēlies no mirušajiem, Vecās Derības svētie, daudzi no tiem, kas gulēja zemes

pīšļos, iznāca ārā no kapiem un iegāja pilsētā, un daudziem parādījās.” Tas atdzīvinošais spēks vēl joprojām bija uz tiem Elijas kauliem, kad vairs nekādu kaulu nebija, vēl joprojām bija uz Ījaba, kad no viņa ķermeņa nebija palikusi pat karote pīšļu. Bet tas atdzīvinošais Spēks joprojām bija tur.

291 “Ja tas Gars, kas augšāmcēla Jēzu no mirušajiem, mājō jūsos, tad Viņš atdzīvinās arī jūsu mirstīgo ķermeni.” Ievērojiet, tagad ātri.

292 Jūs teiksiet: “Ak, kaut es būtu dzīvojis toreiz... Jūs dzīvojat labākā laikā. Lūk, ja jūs visi tagad...

293 Es redzu, ka jūs pierakstāt kādas Rakstu vietas. Labi, pierakstiet 1. Tesalonīķiešiem 4:16. Ievērojiet, cik brīnišķīgi, redziet... “Tos svētos, kas ir aizmiguši Kristū, Dievs atvedīs līdz ar Viņu,” redziet, svētos, kas atrodas kapā, atpūšas. Tāpat kā Elija; daži tāpat kā Elīsa; saprotiet, daži no viņiem tiks atdzīvināti, daži no viņiem tiks paņemti, daži no viņiem būs kapā. Viņi aizies kopā ar Viņu. “Atskanēs Dieva bazūne, un mirušie Kristū augšāmcelsies pirmie. Un mēs, kas joprojām būsīm dzīvi, tiksim aizrauti kopā ar viņiem, lai satiktos ar Kungu gaisā.” Atdzīvinošais spēks uz dzīvajiem; atdzīvinošais spēks uz mirušajiem. Saprotat?

294 Tas pats atdzīvinošais Dieva spēks ir pārstāvēts šajos abos praviešos. Ieklausieties viņu vārdos, tie ir gandrīz vienādi: Elīsa, Elija. Vai redzat līgavu un Līgavaini? Viens no viņiem ir Jēzus Kungs, otrs ir Jēzus kundze. Redziet, gandrīz viens un tas pats, vienkārši starp Viņš un viņa. Saprotat?

295 Elija, un paskatieties, kā tas ir attēlots šeit. Lūk, Elīsa...tika paņemts aizraušanā, tas simbolizē draudzi, pareizi, Elija; bet Elīsa dusēja līdz augšāmcelšanai. Saprotat? Gluži kā putnam ir vajadzīgi divi spārni, lai saglabātu līdzsvaru. Saprotat? Draudze tika attēlota tieši šajos divos praviešos. “Jo mēs, kas esam dzīvi un paliksim līdz Tā Kunga atnākšanai, nepatraucēsim tiem, kas ir aizmiguši, jo atskanēs Dieva bazūne,” un abi tie spārni savienosies, un mēs aizlidosim, aleluja, aizlidosim. Jo (kas?) dzīvajos vai mirušajos joprojām dzīvo tas dzīvinošais spēks.

296 Ievērojiet. Atcerieties, tagad atcerieties, atdzīvināti, lai saprastu, kas tas viss ir. Pavērojiet šīs dienas atdzīvinošo spēku. Atcerieties, mēs esam atdzīvināti. Ne tik sen, lai palīdzētu...

297 Un manuprāt, mūsu Kungs teica, un arī Pāvils teica: “Ko Tēvs man parādīja, to es neesmu noslēpis, es stāstu jums.” Un šajās pēdējās dienās, kad mēs redzam Viņa atdzīvinošo spēku uz mums...Viņš pat dod mums atdzīvinošu spēku, lai redzētu slimos dziedinātus. Mēs esam redzējuši, kā šis atdzīvinošais spēks darbojas mūsu vidū, kā tas bija uz viņiem toreiz, tajās agrīnajās dienās, saprotiet, redzam, kā tas atgriežas caur vīzijām un augšāmcelš mirušos, redzam, kā tas dziedina slimos.

298 Reiz es kādam stāstīju, Donavanam Vīrtam no šejienes, es domāju, ka jūs visi viņu pazīstat. Es biju tur ar viņu medībās. Tas nabaga puisis... Viņš ir jauks zēns. Viņš nāk uz šo draudzi. Viņš.. Vienkārši ļoti labs mans draugs. Un viņš vienkārši... Viņš teica: “Es negribēju tevi apgrūtināt.”

299 Es paskatījos, un viņa auss bija visa izgriezusi uz āru. Un es teicu: “Kā tev klājas, Donavan?” Vienkārši paņēmu viņu aiz rokas, lūk, *šādi*, tas bija vēzis. Es teicu: “Donavan, kas kait tavai ausij?”

300 Viņš sacīja: “Es nezinu, brāli Branham. Apmēram sešus vai septiņus mēnešus un vienkārši kļūst arvien...”

Es teicu: “Kāpēc tu neko par to neteici?”

301 Sacīja: “Es negribēju tevi apgrūtināt, brāli Branham.”

Es teicu: “Vai tu zini, kas tas ir?”

Sacīja: “Es varu iedomāties.”

302 Es vienkārši uzliku viņam roku, neteicu ne vārda. Pēc divām dienām tur nebija pat rētas. Kas tas ir? Šis atdzīvinošais spēks, saprotiet, tas atdzīvinās jūsu mirstīgos ķermeņus. Viņa auss bija

saēsta, ar viņa smadzenēm būtu cauri, saprotiet, viņš būtu nomiris. Bet šis atdzīvinošais spēks! Saprotat?

303 Un kādu dienu, kad es pats biju tik ļoti noguris, aptuveni...es teicu: “Ja tu... Puis, labāk sāc kustēties, tev jau ir piecdesmit gadi. Tu, ja tu grasies kaut ko izdarīt Tam Kungam, tad labāk pasteidzies un dari to. Tu kļūsti vecs.” Saprotat? Un tad tajā rītā atnāca šis atdzīvinošais spēks, un Viņš ļāva man ieskatīties aiz priekškara, un tur es ieraudzīju jūs visus. Hm-hm. Saprotat? Viņš teica: “Visi, kurus tu esi mīlējis, un visi, kas tevi ir mīlējuši, viņi ir iedoti tev.” Saprotat? Tā nu es tur ieraudzīju viņus visus. Kas tas bija? Atdzīvinošais spēks.

304 Jāni atklājējs bija tā piepildīts ar atdzīvinošu spēku, ka viņš piecēlās un ieraudzīja galu no paša sākuma.

305 Jesaja bija piepildīts ar atdzīvinošo spēku, viņš piecēlās un ieraudzīja Tūkstošgadu valstību un visu pārējo.

306 Atdzīvinošais spēks! “Un, ja tas Gars, kas augšāmcēla Kristu no miroņiem, mājō jūsos, tas atdzīvinās jūsu mirušos ķermeņus.” Atcerieties, atdzīvinošais spēks!

307 Paskatieties, ko mēs esam redzējuši šajā dienā. Atdzīvinošais spēks ir atnācis pie mums, lai atvērtu septiņus zīmogus. Kas tas bija, vai cilvēka intelekts? Nē, Dieva atdzīvinošais spēks. Saprotiet, Dieva atdzīvinošais Spēks pareģoja, ka tas notiks. Saprotiet, šis atdzīvinošais Dieva spēks lika pasaulei apliecināt to, ka tā ir patiesība. Tā Kunga eņģelis, par kuru es jums stāstīju, bija blakus uguns stabā, atdzīvinošais spēks ļāva pasaulei liecināt, ka tā ir patiesība. Un tomēr viņi nezināja, kas tas ir; bet mēs zinājām, vienkārši paskatījāmies *šādā* veidā, un tas ir mūsu Kungs tur augšā, jūs saprotat.

308 Tas bija Viņš, kas atvēra tos zīmogus; Viņš ir tie zīmogi, jo viss Dieva Vārds ir Kristus, un Kristus ir tie zīmogi, kas tika atvērti. Kas tad ir šī zīmogu atvēršana? Kristus atklāšanās.

309 Un tie paši septiņi eņģeļi, kas pārstāvēja pilnībā pabeigtās septiņas draudzes, un mēs to pat nespējam ieraudzīt. Viņi ieraudzīja, viņi uzņēma to fotogrāfiju, nevis mēs. Un tur nu Viņš ir, stāv tur, augstākais Tiesnesis, parādot, ka Viņš ir Alfa un Omega, sākums un gals. Kāda identifikācija! To mums izdarīja atdzīvinošais spēks.

310 Atdzīvinošais spēks ļauj mums redzēt Viņa atnākšanu. Atdzīvinošais spēks izrāva mūs no nāves uz dzīvību. Atdzīvinošais spēks dod izšķiršanu, lai zinātu, kas ar jums nav kārtībā un ko darīt; ko jūs esat izdarījuši un ko jums nebūtu vajadzējis darīt, un ko jums būtu vajadzējis izdarīt, un kas ar jums būs. Atdzīvinošais spēks, visas šīs lietas!

311 Mūsu Kungs Jēzus bija tik pilns ar atdzīvinošu spēku, Viņš bija tas viss kopā. Viņš bija tik piepildīts ar atdzīvinošu spēku, ka Viņš pateica šādi: “Iznīciniet šo ķermeni, un Es uzcelšu to trīs dienās.” Kāda uzticēšanās atdzīvinošajam spēkam! “Iznīciniet šo ķermeni, un Es...šo templi, un Es uzcelšu to trīs dienās.”

312 Kāpēc, kāpēc Viņš to sacīja? Viņš zināja, ka tas bija rakstīts par Viņu, saprotiet, ka tas bija rakstīts par Viņu Dieva Vārdā, kas nevarēja ciest neveiksmi. Vārds sacīja: “Es neļaušu Savam Svētajam redzēt trūdēšanu un neatstāšu Viņa dvēseli ellē.” Un Viņš zināja, ka tas atdzīvinošais spēks Viņu augšāmcels, ka neviena no tām šūnām nesatrūdēs.

313 Viņš sacīja: “Iznīciniet šo templi, un Es atkal uzcelšu to trīs dienās.”

314 Kāpēc? Tas bija pravietojums, Dieva Vārds. Un pravietojums, ja tas ir patiess Dieva Vārds, nevar izgāzties. Un tas pats pravietojums un Dieva Vārds, kas teica, ka Viņš augšāmcels Viņu, saka, ka mēs jau esam augšāmcelti kopā ar Viņu. Nav brīnums, ka Viņš teica: “Nebaidies.” Un ir rakstīts, ka: “Tas Gars, kas ir šobrīd, kas bija Viņā, tagad ir arī mūsos, arī atdzīvina mūsu mirstīgos ķermeņus.” Nebaidies, draugs, D-ē-l-s ir uzlēcis. Dēls ir uzlēcis. Ne...

315 Tagad paskatieties uz pārveidošanu. Tur bijām pārstāvēti mēs visi. Tur bija dzīvie svētie, kas bija aizrauti – tur stāvēja Elija; un tur stāvēja Mozus – mirušie svētie, kas... Turklāt tiem abiem bija

atdzīvinošais spēks. Lai gan viens nomira, bet otrs nenomira, viņi visi ir tur.

316 Ievērojiet, ak, paskatieties, ko mēs tagad redzam šajās pēdējās dienās. To pašu, ko Viņš apsolīja Jāņa 14:12. Tagad paskatieties... [Pārtraukums lentes ierakstā–Tulk.] Protams.

Cilvēki saka: “Vai tu apgalvo, ka tev ir spēks?” Nē, nē, nē.

317 Mēs esam gluži kā tie, kas bija uz Pārveidošanas kalna, saprotiet. Protams, mēs nepretendējam uz spēku. Taču mēs, tāpat kā viņi... Uz tā Pārveidošanas kalna viņi neteica, piemēram, Mozus: “Paskatieties, kas es esmu, paskatieties, kas es esmu,” tie mācekļi neteica, “paskatieties, kas es esmu, paskatieties, kas es esmu.” Vai zināt, kas notika? Ievērojiet, viņi redzēja pagodināto Jēzu. Tas ir viss, ko viņi vēlējās redzēt pārstāvētu – pagodinātu Jēzu.

318 Un tā tas ir šodien, mēs necenšamies kļūt par kādu svarīgu personu. Mums ir vienalga, ko par mums saka cilvēki. Mūsu vārds nav nekas; tas ir Viņa Vārds. Mūsu dzīve nav nekas; tā ir Viņa dzīve. Tas ir Viņa spēks, nevis mūsu spēks. Un ir tikai viena lieta, ko mēs mīlam darīt – redzēt Viņu pagodinātu. Un kā tas var notikt? Kad Viņš ir pagodināts mūsos caur Savu augšāmcelšanos, kas ir mūsos. Mēs redzam Viņu atkal pārstāvētu šodien, kāds Viņš bija toreiz.

319 Vai jūs to sapratāt? Saprotiet, mūsu vēlēšanās nav būt pagodinātiem. Mūsu vēlēšanās nav kāds liels vārds. Mūsu vēlēšanās nav paaugstināt kādu draudzi vai izdarīt vairāk svētdienas skolā, vai mēģināt atvest cilvēkus, ievilkt, piespiest, piedāvāt kaut kādu piknika ballīti vai ieviest ordeņus, piespraudes vai ko tamlīdzīgu. Tā nav mūsu vēlēšanās. Mūsu vēlēšanās ir redzēt Viņu pagodinātu. Pagodinātu (kā?) nevis ar pašlepnumu, bet gan mūsos, mūsu dzīvēs, lai pierādītu, ka Viņš ir dzīvs un dzīvo mūsos.

320 Kad es varu novākt sevi no ceļa, lai Viljams Branham pat prātā nenāktu, un arī jūs pat prātā nenāktu, tā mēs redzēsīm Jēzu pagodinātu mūsu vidū. Redzēt Viņu, tāda ir mūsu vēlēšanās. Tas ir tas...dāvā mums to atdzīvinošo spēku. Un tas dod mums prieku apzināties, ka mēs esam kopā ar Viņu, gan Viņa miesa, gan kauls, būdami Viņa līgava; un redzam tās pašas Viņa apstiprinātās metodes, kas pierāda mūsos, ka Viņš tagad ir augšāmcēlies no mirušajiem. Saprotat?

321 Nav brīnums, ka Viņš teica: “Nebaidies,” jo, ievērojiet, mēs jau esam Viņa izpirkti un jau esam augšāmcēlušies kopā ar Viņu. Tieši to cilvēkiem nozīmē Lieldienas, “augšāmcēlušies kopā ar Viņu”! Ievērojiet. Lūk, mūsos ir Viņa Gars, tas īpašumtiesību dokuments ir pilnībā apmaksāts.

322 Nē, jūs nesakāt: “Nu, nu, es ceru, ka man tas izdosies.” Tev jau tas ir izdevies. Nevis: “Man *nākotnē* izdosies. Man tas jau ir izdevies. Ne jau es to izdarīju; Viņš to izdarīja manā labā. Saprotat? Nevis es, Viņš! “Nu, brāli Branham, viņi saka...” Man ir vienalga, ko viņi saka. Viņš to izdarīja tur manis dēļ. Tas ir viss, ko es gribu, kas man rūp.

323 Es tikai...tikai gribu redzēt Viņu izpaustu. Kā jūs varat to izdarīt, vai pasaukt, lai Viņš nonāk? Nē. Viņš ir tevī. Saprotiet, Viņš ir tevī. “Nu, tādā gadījumā, Kungs, ja es varēšu aizvākt sevi malā no ceļa, Tu varēsi izpausties. Es pats... Kā Tu varēsi to izdarīt? Tāpēc ka Tu esi tā noteicis. 'Visi, kurus Tēvs Man ir devis, atnāks.’” Ievērojiet. Slava!

324 Ar visiem šiem savāktajiem pierādījumiem, kopā ar jums šajā rītā, ak, es aizdomājos par šo dziesmu:

Tajā augšāmcelšanās rītā,

Kad nāves važas tiks salauztas,

Mēs augšāmcelsimies (Aleluja!), mēs augšāmcelsimies.

325 Vai jūs tam ticat? Mēs augšāmcelsimies! Viņā mēs kļūstam par daļu no Viņa, no Lieldienām, no Dieva atklātā noslēpuma, kā tas bija toreiz, par dzīvību pēc nāves. Mēs, kuri reiz bijām miruši grēkā un pārkāpumos, tagad esam dzīvi. Tas īstenais Lieldienu zīmogs ir salauzis nāvi, kas bija man apkārt, un es esmu dzīvs. Lieldienu zīmogs vispirms salauza to romiešu zīmogu, Lieldienu zīmogs, ar kuru Viņš bija aizzīmogots. Un cilvēki, kad tie nomira, tiem bija beigas; bet Viņš salauza to

zīmogu un atklāja to noslēpumu. Un tagad Dievs ar savu Svēto Garu ir norāvis to zīmogu, kas bija apkārt mūsu dzīvēm, un Kristus ir atklājis, kā Viņš dzīvo mūsos, jo tagad mēs esam atdzīvināti kopā ar Viņu. Ak, lappusi pēc lappuses!

Mēs augšāmcelsimies! (Aleluja!)

Mēs augšāmcelsimies! (Āmen!)

Tajā augšāmcelšanās rītā,

Kad nāves režģi tiks salauzti,

Mēs augšāmcelsimies (Aleluja!), mēs augšāmcelsimies!

326 Ak, vai tad jūs neesat priecīgi! Es esmu tik priecīgs! Jau pavisam sen vienā vecā ogļu šķūnītī kādu rītu tie zīmogi tika norauti, un es augšāmcēlos kopā ar Viņu, jauns radījums. Viņa atdzīvinošais spēks; Dēls ir uzlēcis.

327 Ne pārāk sen es dzirdēju vienu stāstu par kādu makšķernieku. Kāds puisis aizgāja un noalgoja kādu vecu zvejnieku, lai tas aizvestu viņu pamakšķerēt tur rietumu piekrastē. Tajā rītā viņi devās ceļā.

328 Ja kāds no jums kādreiz ir makšķerējis tur lašus, nu, jūs zināt, kas notiek – tur kļūst briesmīgi miglains. Es redzu tur manu brāli Ediju Biskalu, misionāru pie indiāņiem. Un mēs paši esam makšķerējuši tur tajā piekrastē.

329 Tā ka tas makšķernieks bija tāds kā “zaļknābis”, ziniet. Viņš devās makšķerēt, un viņi ļāvās straumei. Viņi gaidīja, kad uzausīs diena, ziniet. Un viņi vairs nevarēja saklausīt miglas signāltauri, un tas makšķernieks ļoti satraucās, teica: “Klau, mūs nes jūrā! Ei!” Viņš bija ļoti satraucies.

330 Tas teica: “Apsēdies, dēls. Apsēdies.” Tas vecais zvejnieks, mierīgs, ziniet. Viņš zināja, par ko viņš runā. Teica: “Vienkārši pagaidi, kamēr uzlēks saule, tad mēs redzēsīm, kur mēs esam.”

Jūs sakāt: “Vai man ir jābūt metodistam? Baptistam? Pentakostam?”

331 Vienkārši pagaidiet. Dēls uzaust, mēs redzēsīm, kur mēs atrodamies. Viņš ir Vārds. Pagaidiet, līdz jūs redzēsiet izpaustu Vārdu atspīdam uz tās sēklas, to līgošanas kūli, un mēs redzēsīm, kur mēs atrodamies. Vai jūs Viņu mīlat?

332 Piedodiet, ka es noturēju jūs tik ilgi. Cik daudzi no jums grasās palikt uz vakaru? Ak, tad vienkārši atgriezieties šovakar, jā. Apmēram pulksten septiņos? Vai jums bija kāds cits? [Brālis Nevils saka: “Nē.”–Tulk.]

Nolieksim mūsu galvas.

333 Vai šeit ir kāds vai daudzi, kuros nav šī atdzīvinošā spēka? Dēls ir atspīdējis, un jūs esat sēdējuši šajā dievnamā, jūs esat klausījušies lentes, un tomēr Gars vēl nav jūs atdzīvinājis tā, lai jūs varētu sekot Dieva Vārdam, lai jūs, sievietes un vīrieši, varētu paklausīt katram Vārdam, ko Viņš ir uzrakstījis! Ak, tas ir bīstami! Kā būtu, ja tu būtu mirusi sēkla, tevī nebūtu dzīvības? Bet tevī ir kaut kas, kas saka tev: “Es gribu augšāmcelties šorīt. Es gribu celties no tā stāvokļa, kurā es esmu tagad. Es negribu būt vienkārši mirusi sēkla, kas ir atstāta dubļos un starp prauliem. Es gribu augšāmcelties.”

334 Vai tu pacelsi roku un sacīsi: “Palūdz par mani, brāli?” Lai Dievs jūs svētī. Lai Dievs jūs svētī. Ak, paskatieties uz tām rokām; šeit nav vispār nekādu iespēju aicināt pie altāra. Tas, ko mēs saucam par aicinājumu pie altāra, cilvēki nāk apkārt altārim, es tik un tā pārāk to neatbalstu. Tas vienkārši tika pievietots draudzei metodistu atmodas laikā. Saprotat?

335 Bībelē ir teikts: “Visi, kas noticēja,” redziet, “tika kristīti.” Šeit ir baseins, pilns ar ūdeni, kas gaida ikvienu kandidātu, kurš ir gatavs nomirt sev.

336 Lūk, tu vari daudzas reizes tikt iegremdēts Kunga Jēzus Vārdā, bet, kamēr tā sēkla nav dzīvība, saprotiet, tas to neatdzīvinās. Nē, nē, nē. Ūdens kristība ir kā rasa, kas nonāca no debesīm;

tā var nokrist uz sēklas, bet, ja tajā nav dzīvības, tā nevar dzīvot.

337 Bet, ja tā ir īsta ūdens kristība, nāve priekš sevis, un tu esi gatavs nomirt visam tam, ko tev ir mācījušas ticības mācības un konfesijas, kas ir pret Vārdu, un tu staigāsi kā Dieva dēls vai meita, un savā sirdī tu tā patiešām domā, tad pavēro, ko ūdens kristība izdarīs ar tevi šajā rītā. “Atgriezieties no grēkiem, ikviens no jums, un tieciet kristīti Jēzus Kristus Vārdā savu netaisnību, savu grēku piedošanai, un jūs saņemsit to kūli, līgošanas upuri. Jūs saņemsiet dinamiku, Svēto Garu. Jo šis apsolījums ir jums un visiem pārējiem. Tas būs visām paaudzēm.”

338 Tēvs Dievs, es esmu runājis ilgi un aizņēmis cilvēkiem daudz laika, bet, Kungs Dievs, tam nav gala. Šķiet, ka mums ir vienkārši jābeidz un jādodas prom, un jāatpūšas, un jāatgriežas. Mēs dzīvojam mirstošā pasaulē starp mirstošiem cilvēkiem ar dzīvības vēstījumu un ar augšāmcelšanās pierādījumu. Dārgais Dievs, mēs būsim mirstīgi tikai vienu reizi, un kas notiks, ja mēs ļausim šai iespējai paiet mums garām?

339 Mūsu sirdis deg, mūsu dvēseles ir saviņņotas; tiem, kuri ir ienākuši. Un šorīt daudzi šeit klausās šo vēstījumu. Jā, divi vai trīs simti pacēla savas rokas. Viņi grib ticēt, Kungs. Ak, protams, tā sēkla nav mirusi, Kungs. Kā gan viņi varētu šādi pacelt rokas? Tur kaut kas ir. Ak, Dievs, tas ir tas vecais “es”, tā ir tā Ījaba sieva, kas tur stāv un saka: “Eh!” Bet, Kungs, lai tas Ījabs, tas ticīgais, ienāk šajā rītā, pilnībā nomirst un tiek apglabāts šeit šajā ūdens kristībā.

340 Rasas pilieni, kas nāk no debesīm, Dieva Vārds, kas saka, ka tas nomazgās katru grēku un piedos to! Tu esi kristīts Jēzus Kristus Vārdā, kā dēļ? Grēku piedošanai, grēki tiek piedoti Jēzus Kristus Vārdā.

341 Lai pēc tam, Tēvs, lai... Ja viņi ir slimi, lai viņi iznāk veseli. Ja viņi ir kropli, lai viņi iziet Svētā Gara spēkā. Ja viņi ir bijuši grēcinieki, lai viņi iziet nomazgāti un tīri. Un Mehānika, ieejot iekšā...dinamika nonāks no augšienes, Svētais Gars, un aizraus viņus, Kungs. Atdzīvini viņu mirstīgo ķermeni, tad mēs dzirdēsim īstenas jaunas mēles, Dieva spēkus, neizsakāmu mīlestību, mirstošo žēlastību un dzīvojošo žēlastību; un augšāmcelto Kristu, ķermeni, līgavu, kas pārstāv Viņu uz zemes.

342 Tēvs, viņi ir Tavi. Viņi pacēla savas rokas. Es esmu sludinājis Vārdu. Tagad, Tēvs, pieņem viņus, es lūdzu. Es lūdzu to Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

343 Vai jūs mīlat Viņu? Vai Viņš nav brīnišķīgs? Vai jūs esat apmierināti, ka esat daļa no Lieldienu augšāmcelšanās, ka esat augšāmcelušies kopā ar Viņu? Paceliet savu roku. Tu esi viņu skaitā.

344 “Mani bērniņi,” kā būtu teicis Pāvils. Es necenšos viņu atdarināt, bet mīlestība...es jūs mīlu. Es traucos pa ceļiem un visur citur, lai nokļūtu šeit un lai varētu parunāt ar jums. Izbraucu no tuksneša, cauri sniega kupenām un tā tālāk, lai nokļūtu šeit. Mēs lidojam ar lidmašīnām. Jūs braucat pāri visai valstij, lai mēs varētu satikties. Mēs mīlam viens otru.

345 Mēs esam daļa viens no otra. Nekad neļaujiet sātanam iestāstīt jums kaut ko citu. Tā kā mēs esam daļa viens no otra, mēs esam daļa no Viņa. Un mēs esam tās Valstības līdzpilsoņi, kopā baudīdami šīs augšāmcelšanās svētības.

346 Un tagad, saprotiet, tagad jūs jau esat augšāmcelušies. Kad Dievs augšāmcelta Viņu, Viņš augšāmcelta arī tevi. Dēls tieši tagad apspīd tevi, un tagad tu audz līdz ziedam, dzīvei, kā notika ar Viņu, lai tiktu pilnībā augšāmcelts tajā pēdējā dienā. Jūsu potenciāli ir jums tagad. Kā tu to zini? Tava dvēsele ir mainījies, vai ne? Tavs ķermenis kļūst paklausīgs tam, vai ne? Paklausīgs (kam, vai draudzei?) Vārdam, kas ir dzīvība, tad tu esi augšāmcelies no mirušajiem tagad. Tās ir Lieldienas ar Jēzu un mani. Tās ir Lieldienas ar jums un Jēzu. Un tās ir Lieldienas ar jums, mani un Jēzu. Mēs visi esam...tas ir, Jēzus, jūs un es, mēs visi esam augšāmcelušies kopā.

347 Un mēs celsimies pēdējā dienā, kaut arī mūsu gars atstās mūsu ķermeni, kaut arī mūsu ķermeni sapūs; lai tie top par pīšļiem, lai tie tiek sadedzināti, lai tie ir jūras dzelmē. Bībelē ir teikts: “Enģelis izlēja savējo jūrā, un visi mirušie iznāca.” Nekas nevar mūs noslēpt jeb atdalīt no tā Dieva,

kuru mēs tik ļoti mīlam un kurš mūs ir kopā augšāmcēlis.

348 Lai Dievs jūs svētī. Es noturēju jūs šeit ilgi. Ja šie cilvēki vēl klausās pa telefonu, viņi noteikti... Par piecdesmit centiem minūtē viņiem tas šorīt patiešām sanāca dārgi. Bet es vienkārši tajā brīdī nevarēju apstāties, man vienkārši bija jāturpina.

349 Un tā, ja tāda būs Tā Kunga griba, es šovakar atkal atgriezīšos, lai atkal runātu ar jums. Un, ja es nevarēšu, un tad jūs visi zināsiet... Es domāju, ka mēs vairs neesam pie...vai arī... Vai mēs vairs neesam pieslēgti pie telefona? Vairs neesam pieslēgti.

350 Jūs visi zināt, kur es dodos, vai ne? Uz Āfriku! Mani aicina jau sen, jau gadiem ilgi es mēģinu tikt atpakaļ uz turieni. Lūk, vīzija... Tā Kunga Gars ir sagatavojis ceļu. Viņi teica, ka tad, kad tie nabaga iezemieši to izdzirdēja, ka es neesmu ieradies, kad biju tur pēdējo reizi, viņi dienu un nakti gulēja uz zemes, vaidēja un raudāja, un sacīja: “Kungs, ko mēs esam izdarījuši,” tūkstošiem. Tie cilvēki pat netic, ka viņiem ir dvēsele. Saprotat? Un viņi raudāja un vaidēja, un viņi raudāja.

351 Nesakiet neko iepriekš. Lūdzu, nedariet to. Saprotiet, ja šī vīza nejauši izietu tur cauri un nonāktu pie tiem kalpotājiem, viņi mani nekavējoties apturētu. Man ir jābrauc uz turieni kā medniekam. Es dodos pie tās ķēniņienes, kas atveda uz turieni septiņpadsmit vagonus un ieradās uz sanāksmi. Es grasos doties uz turieni un medīt viņas teritorijā. Un es iebraucu...manā pasē un visur ir teikts par mednieku, nevis par reliģisku kalpošanu.

352 Tad tur mani sagaidīs kāds brālis un pateiks: “Kāpēc lai tu nenovadītu pie mums nelielu sanāksmīti?” Stadioni jau ir izīrēti. Viņi to pat nezina. Saprotat? Ak, slava!

353 Lūdzieties, lai Dieva griba netiktu traucēta. Lai mana dvēsele, kas brēc pēc Āfrikas, jau kopš es aizbraucu, lai es varētu atkal atgriezties un pēc tam atvestu jums vēstījumu par varenu sanāksšanu. Iespējams, ka pēc šodienas es jūs vairs neredzēšu, līdz es atgriezīšos. Mēs braucam jau pēc dažām dienām, desmitajā maijā. Vai jūs lūgsieties par mani?

354 Atcerieties, tu pat nezini, kādas problēmas tevi gaida, kamēr tu tur nokļūsi; it visur ir burvji un velns, un nemaz nedomājiet, ka viņi nezina, kas ir jādara. Saprotat? Un tev ir labāk zināt, par ko tu runā, kad tu stāvi viņu priekšā. “Bet es zinu, kam es esmu noticejis, un es esmu pārliecināts, ka Viņš ir spējīgs pasargāt to, ko es esmu Viņam uzticējis, līdz tai dienai.”

Lūk, šeit ir nolikti daži kabatlakatiņi.

355 Dārgais Dievs, šis vēstījums šorīt par augšāmcelšanos; un es stāvēju šeit, Kungs, un pierādīju ar Vārdu, ka šis atdzīvinošais spēks atrodas ticīgajā bērņā. Tādējādi, pamatojoties uz ticību, ticot, ka šis atdzīvinošais spēks ir mainījis manu dzīvi. Un šie cilvēki tic, Kungs, un tas izmainīja viņu dzīves. Un mēs lūdzam viens par otru.

356 Es uzlieku rokas šiem kabatlakatiņiem, kas... Lai Dievs, kurš atdzīvināja Jēzu Kristu un uzcēla Viņu no miroņiem, un tas Gars, kas augšāmcēla Viņu no miroņiem, mājo mūsu ķermenī.

357 Tas Gars, kas bija uz Elīsas ķermeņa, kas, būdams miris, kad bija palikuši tikai kauli, tajos bija atdzīvinošs spēks. Atdzīvinošais spēks bija apustuļu rokās. Apustuļu prātos, apustuļu redzē, ticīgo mēlēs, tur visur bija atdzīvinošs spēks.

358 Tagad, lai tas atdzīvinošais spēks, kad es uzlieku uz tiem šo Vārdu un savas rokas, lai pārstāvētu, caur žēlastību, šī atdzīvinošā spēka īpašnieku, lai tas atdzīvina ikvienu šo slimo ķermeni un lai viņi atkal kļūst veseli, Dievs, caur Jēzus Kristus Vārdu.

359 Lai tas ir ne tikai par šiem kabatlakatiņiem, bet arī par tiem cilvēkiem, kas ir šeit auditorijā, par katru cietēju. Tie bērniņi, vecie cilvēki, lai kas viņi nebūtu, lai šis atdzīvinošais spēks atdzīvina viņus tieši tagad, Jēzus Vārdā. Āmen.

360 Un tā, cik daudziem ir atdzīvinošais spēks? Tagad uzlieciet viens otram savas rokas.

361 Ja tas atdzīvinošais spēks ir jūsos, lūk, ir tikai viena lieta, kas var to aizkavēt, kas traucē – tā ir tava neticība. Kāda sieviete pieskārs Viņa drēbēm, viņa tika dziedināta; kāds romiešu kareivis

iesplāva Viņam sejā un devās uz elli. Saprotat? Tāpēc tas bija...tas ir atkarīgs no tā, kurā pusē tu esi. Vai jūs tam ticat? Vai jūs tam ticat?

362 Tagad es gribu, lai jūs noliecat savas galvas un lūdzaties viens par otru. Vienkārši lūdzieties balsī, vienkārši sakiet: “Kungs, šis cilvēks...” Saprotiet, vienkārši lūdzieties viens par otru.

363 Dārgais Dievs, mēs darām to Jēzus Kristus Vārdā, tajā vienīgajā Vārdā, kas ir dots cilvēkiem, caur kuru mēs varam tikt glābti vai dziedināti. Šie cilvēki, viņi ir tās Valstības līdzpilsoņi, atdzīvinošā spēka īpašnieki, atdzīvini to viņiem, Kungs, tieši tagad. Un lai Gars iet no ērgļa uz ērgli, no Vārda uz Vārdu, līdz Jēzus Kristus pilnība būs izpaudusies ikvienā no tiem ķermeņiem fiziskai, garīgai vai jebkurai citai vajadzībai, kas viņiem ir, kad mēs uzliekam mūsu rokas viens otram. Jēzus Kristus Vārdā.

IR SAULLĒKTS

(It Is The Rising Of The Sun)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja 1965. gada 18. aprīļa rītā Džefersonvilā, Indiānas štatā, ASV. Svētruna ar numuru 65-0418m ilgst 2 stundas un 25 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots 2024. gadā.